

Asociația Literară „Păstorul” Iași

Booklook!

Revistă internațională de literatură umoristică

Nr. 79/2026 (59 Serie nouă)

Secvență cenzurată din filmul de groază Ciorile de Alfred Hitchcock

Controlul tehnic al aeronavei înainte de misiune se execută de personal cu înaltă calificare.

FARMECUL INEDIT AL SONETULUI IRONIC

SONETUL LOTERIEI

Eu am jucat ca voi ruleta vieții
Cea cu un glonte doar pe țeava armei
Cel care ne marca sfârșitul dramei
În care ne pierdeam cam toți ca fleții...

Ne-am mai luat curaj din fundul cramei
În care ne credeam precum băieții
Nemuritori în lupte cu nămeții
Și dam culori de aur chiar aramei...

Iluzii care ne țineau ca brazii
Mereu cu fruntea peste norii negri
Erau iubiri de-o vară sau ocazii,

Când se părea că potul, precum tigri
De prin savane când aleargă iezii,
L-am fi prins, dar totul era ceață gri...

SONETUL FILOSOFILOR

Privea Socrate, abătut, maestrul,
Pe Diogene, cel ce adormise
Părând la Melpomene că poftise...
Fiindcă de mult abandonase dress-ul,

Să vezi că damigenele promise
Că le vom bea noi amândoi, nu unul
Le-a mântuit el singur, el nebunul,
Deși de sete-ardeam când mă momise!

Eu adusesem cele damigene
Deși-l știam cam hoț pe Diogene
Credeam că ne ajută-n gânduri `nalte

Și-ntreaga omenire să mai salte,
Dar, iată, cum s-avem idei perene
Cu un bețiv visând la Melpomene...

Mihai Batog-Bujeniță

*Acest număr al revistei este onorat de participarea cu lucrări ale maestrilor graficieni:
Costel Pătrășcan, Mihai Matei, Andy Ceaușu, Cristi Vecerdea, Gheorghe Bejenaru și
Nicolae Viziteu.*

„BOOKLOOK” – publicație trimestrială de umor internațional

DIRECTOR: Mihai Batog-Bujeniță

REDACTOR-ȘEF: Eugen Deutsch

SECRETAR DE REDACȚIE: Mihai Haivas

*COLEGIUL REDACȚIONAL: Gheorghe Bălăceanu, Cornelia Ursu, George Roca
(Sydney), Sorin Finchelstein (Canada).*

ADRESA REDACȚIEI: Str. GEORGE COȘBUC nr. 19 IAȘI c.p. 700469;

e-mail: bmb.curs@yahoo.com; mihai_haivas@yahoo.com

*Revista se distribuie gratuit. Atât redactarea cât și colaborările sunt onorifice.
Materialele din revistă pot fi preluate de către alte publicații cu specificarea sursei
și comunicarea la redacție.*

Foto și desene: sursa internet, autori necunoscuți, cărora le mulțumim.

Revista Booklook face parte din Asociația Revistelor, Publicațiilor și Editurilor

BOOKLOOK-UL ÎN PUBLICAȚII NAȚIONALE

CURIERUL NAȚIONAL

A VENIT PRIMĂVARA... UMORIȘTII DAU DE BOOKLOOK!

A venit primăvara... Am scăpat de probleme? Nici pe departe. Mereu se va găsi ceva: taxele (care au, nu-i așa, întotdeauna o justificare bine ticluită), blaturile politice sau fotbalistice, nivelul de trai, războaiele care au cuprins planeta... Și, în plus, cineva are mereu grijă de noi și de soarta noastră. Cine?-veți întreba. Cerul, desigur... Doar nu v-ați imaginat altceva! (Dacă nu ar fi cineva deasupra noastră, planeta ar fi sucombat demult...).

Pentru toate acestea, există însă o armă pe care v-o recomandăm de mult timp. O puteți găsi și în paginile publicației trimestriale de umor internațional Booklook, ajunsă la numărul 78. Este vorba, desigur, despre umorul de calitate, căruia vremurile, pur și simplu, nu i se pot opune. Și care ne susține moralul.

Un "sonet ironic" (cu "bătaie" dincolo de regnul vegetal) ne oferă chiar la început Mihai Batog-Bujeniță, în "Sonetul surceleii". Redăm finalul, pentru a vă stârni curiozitatea: *"Doar că pământul de-o vreme-i mai uscat/Guri rele în scoarță rănile-au căscat/Iar humusu-i argilă, un soi lutos,/Ce mai hrănește cu seva-i doar păcat,/Degeaba spre cer o creangă s-a urcat,/Sunt tot surcică, dar trunchiu-i găunos..."*

Ca de obicei, rubrica "Duelul marilor sonetiști" ne oferă un plus de melancolie și de meditație, dincolo de tenta satirică: *"Plutit-ai tu vreodată în Tăcere,/Când clipele se scurg ca o părere/Și se întorc apoi purificate?"* ("Tăcerea", de Mircea Trifu). Sau: *"Sonetul ce răsare ca un astru/Pe cerul luptei vântură tăcerea/Și-abia ivită-n praguri, adierea/Șoptește bolții freământul albastru"* ("Obscuritate", de George Corbu).

Un inedit omagiu adus lui Păstorel Teodoreanu este "reconstituit" din epigrame ale umoriștilor vremii. Toate sunt de excelentă calitate – din rațiuni de spațiu, o reproducem doar pe cea a lui George Topîrceanu, invitând cititorul să le descopere integral: *"N-are rost să o mai scald,/Nici să mint nu-i manieră:/Eu prefer muza la cald,/Păstorel, la... frapieră!"* (G. Topîrceanu, 1924).

O povestire cu iz bahic și cu mult umor propune Mihai Batog-Bujeniță sub titlul "Întâlnirea de gradul patru". Lăsându-vă să-i descoperiți singuri hazul, vă putem spune că nu este vorba nicidecum despre o istorioară cu extraterestri, ci mai curând una în care roadele pământului inspiră personajele către un final apoteotic.

Ca întotdeauna, "Ironiile grațioase" ale Corneliiei Ursu sunt savuroase – motiv pentru care reproducem și noi câteva, recomandându-vă un popas mai amănunțit:

"Pensia scade direct proporțional cu creșterea numărului de nepoți".

"Victorie! Ce nu a reușit știința, a reușit educația! Au fost eradicate simțurile neesențiale precum: bunul simț, simțul umorului, al măsurii sau al prevederii. Era deja timpul!"

"Șeful m-a luat la ochi! Mă îngrijorează faptul că e fost lunetist..."

"Mie banii gheață îmi prind bine și iarna..."

"Orice activitate care nu se poate rezolva cu telecomanda, mause-ul sau tastatura, se numește muncă titanică".

Dacă vreți să aflați care sunt asemănările între mafia calabreză și cea de pe plaiuri mioritice "ca la Breaza", vă recomandăm cu căldură o tabletă satirică (din păcate, cu rădăcini

adânci în realitate), semnată de Eugen Deutsch (ale cărui epigrame premiate le puteți găsi, de asemenea, în sumar): "Nimic nou pe frontul politicii".

Mihai Caba ne propune, cu umoru-i binecunoscut, drama "Unui poet la senectute":
"Nici bătrânețea nu-l mai înfloară./Că și-o petrece-n stilul lui poetic./În loc de muză, o cafea amară/Și-n loc de vin, doar ceaiul diuretic".

Mai puteți găsi în cuprins numeroase epigrame, aforisme, caricaturi, tablete satirice ale unor umoriști contemporani, dar și clasici (nu ratați "Din zicerile unui umorist de geniu", de George Bernard Shaw). O lectură binevenită în momente atât de tensionate, în care umorul (deseori caustic, dar nu numai) este un veritabil panaceu.

Mihai Gîndu, 20 martie 2026

OPINII DESPRE BOOKLOOK

* Felicitări și mulțumiri... toate florile din lume pentru minunata revistă atât de bogată și variată ca să ne țină treji, cu zâmbet pe buze și în suflet, tot anul... sau măcar până la numărul viitor! **Luiza Cohn, Israel**

* Felicitări și mulțumiri pentru revistă! O primăvară frumoasă vă dorim! Cu prețuire, **Magdalena Albu**

* Mulțumesc mult! Felicitări pentru activitatea publicistică! Cu stimă, **George Arhip, Iași**

* Mulțumesc! Felicitări pentru revistă! Dacă doriți, o putem posta pe site-ul UER. Cu stima, **Fl. Rotaru**

* Bună seara! Am primit-o, mulțumesc. Cu prețuire, **Benone Neagoie, București**

* Excellent, necesar, refreshing, multumesc, **Adrian Grauenfels, Israel**

* Mulțumesc! Felicitări și spor în continuare! **Cornel Rodean, Sibiu**

* Am primit revista și vă mulțumesc! Vă rog, dacă aveți legătură cu dl. George Arhip, el fiind și cel care mi-a tipărit volumul „Un zâmbet, o lacrimă”. I-am văzut numele în revistă și mi-aș dori să am un număr de mobil, pentru reeditarea anumitor materiale, ce le-aș dori. Îmi cer scuze pentru îndrăzneală! Vă doresc o primăvară frumoasă alături de toți cei dragi și vă mulțumesc pentru răbdarea dv. În Satu Mare nu știu să existe o altă „găină” cu viorea în cioc! Am început să cer acordul celor care mai existăm din clubul „Spinul”, iar eu voi face alegerea pentru cei care nu mai sunt printre noi. Nu am cuvinte potrivite pentru acordul dv. de a pune în paginile revistei celebrități contemporane, pe care nu trebuie să-i uităm: Mircea I. Quintus, George Petrone, Viorel Martin - iar întâmplarea a făcut să-i cunosc personal.

Cu sentimente deosebite, **Viorica Găinariu Tazlău, Satu Mare**

* Mulțumesc! O zi veselă! **Costel Pătrășcan, Brăila**

* Mulțumesc. Felicitări pentru conținutul de mare rafinament. Felicitări pentru readucerea sonetului acolo unde îi este locul. Caricatura cu lăsatul de fumat este formidabilă. La rubrica Ironii Grațioase trebuie adăugată formularea: agresiunea malefică poate fi și benefică, depinde asupra cui. O revista cu mult ștaif, de ridicat nivel. **Ion Anton Dăcu, Canada**

* Bună dimineața din Bavaria și mii de mulțumiri! Revista „Booklook” a fost și rămâne un pilon esențial al vieții culturale naționale. Mii de mulțumiri din orașul celor trei râuri. **George Barth, Passau**

* Am primit. Mulțumesc. Voi citi cu plăcere. Vorba aceea: umorul este viața mea. Am răsfoit. Cred că temperatura umorului a scăzut cu un grad, iar nivelul epigramelor cu un centimetru. Probabil, câțiva autori ar fi putut lipsi și niște genuri sau specii umoristice s-ar fi putut înmulți. Inclusiv numărul fotografiilor deștepțe. Pe ici-colo niște pagini par a veni dintr-o magazie și nu dintr-un laborator de creație. Cred că sunt eu prea cărcotaș, dar revista e tot sus! **George Stoian, Slobozia**

* Mulțumesc mult. Cu drag **Marinela Teodor, Galați**

* Mulțumesc. Felicitări. **Tudor Leonte, Iași**

* Mulțumesc frumos! Multă stimă și respect! **Nicolae Viziteu, Vaslui**

* Și eu vă mulțumesc pentru că includeți cronica mea în fiecare număr al revistei. Toate cele bune, Cu drag, **Mihai Gîndu, București**

* Mulțumesc mult, pentru revistă! **Doru Melnic, Iași**

* Mulțămim! **Liviu Apetroaie, Iași**

* Am primit cu bucurie revista. Vă mulțumesc din inimă. **Ionuț-Daniel Țucă, Constanța**

* Mulțumim! **Constantin Mihai, Iași**

* Dragi prieteni, Am primit revista, mulțumesc. Cu urări de noi și importante împliniri, **Mihai Sălcuțan, Buzău**

Mii de multumiri. Ce frumos scriam (a-ntăia plural) odată. O mică observație, duelul cu Deutsch era parte dintr-un triptic parodic început de Mircea Trifu. Dacă vrei, îți pot trimite materialul complet. **Sorin Finchelstein, Canada**

* Vă salut cu respect, Domnule comandor! Vă mulțumesc și vă felicit pentru un număr la fel de reușit ca toate cele din ultimii ani! Booklook e o revistă de elită, pe care o citesc de fiecare dată de la un cap la altul. Ceea ce înseamnă mult în ziua de astăzi, când am pe birou (cel real și cel virtual) zeci de reviste și cărți care așteaptă să fie citite. Și, pentru că în vara asta revista împlinește frumoasa vârstă de 20 ani, vă trimit anticipat urări. **20 ani de Booklook. Douăzeci de ani ani și-o vară./Am văzut întâia oară/Cum un om, c-un simplu truc./Te atrage-ntr-un Booklook!//De atunci, în răstimpuri./Cam optzeci de anotimpuri/Am zâmbit, cu-ntregul CUC./Când am dat de vreun Booklook!//C-o năstrușnică peniță./Deutsch, Haivas și Bujeniță./Bălăceanu, Cotlarciuc./Intră într-un nou Booklook!//Umoriștii de valoare./Inclusiv de pe la mare./Cititorii și-i seduc./La mulți ani și-nc-un Booklook! Cu plecăciune, **Dan Norea, C-ja****

* Calde mulțumiri! Felicitări pentru noul număr! La cât mai multe! Sănătate multă! Cu aceeași aleasă prețuire, prof. **Elena și Vasile Fluturel**

* Vă mulțumesc! O zi frumoasă! **Gheorghe Bălci, Chișinău**

* Felicitări, maestre! Vezi mai jos, statut, obs., critici, propuneri... În noua organigramă, unde vă autopropuneți? **Geo Stroe, București**

* Mulțumesc, atât pentru revistă, cât și pentru publicare! Toate cele bune, **Loredana Dalian, Slobozia**

* Vă mulțumesc, dragi prieteni, mi-ați făcut ziua frumoasă. Ca întotdeauna, m-am distrat la modul copios! Felicitări sincere! **Prof. univ. dr. Cristian Cheșuș, Cluj**

* Bună seara! Am primit revista și vă mulțumesc pentru ea! Am răsfoit-o, dar n-am reușit să citesc prea mult. Sunt convinsă că merită să-mi rezerv timp, pentru a o citi în liniște. Felicitări celor care au realizat încă un număr reușit! Toate cele bune! **Maria Țirenescu, Cugir**

* Mulțumiri ! Felicitări ! Primăvară Frumoasă! **Prof. univ. dr. George Iacob, Iași**

* Mulțam, mult! Cu drag, **Valeriu Cercel, Canada**

* Mulțumesc mult! **Alexandru Lupu, Bacău**

* *Tertare cer, dar n-am trăit pe roze/C-am șlefuit revista Symbioze/De nici n-aș vrea aminte să-mi aduc/Și-abia acuma vă trimit BookLook/Luați deci Almanahul RăsuPlănsu/Și colindați un ceas-două printr-însul/Spărgând în dinți semințele grozave/Din timpul care trece-n valuri grave/Veți regăsi în scoicile lăsate/Peste nisip, destule nestemate/Ce ne ademesc la meditații.../Pun punct aici. Trăiască-ne confrății!* **Marian Ilie, publicist, poet, București**

* Vă mulțumesc și eu pt. revista dvs. Este de înaltă calitate. Felicitări! **Magda Sturza-Clopotaru, Brașov**

* O nouă dovadă de „umorul artei contemporane” revista *Booklook*, ajunsă la numărul 78, își face auzită vocea cu aceeași fidelitate față de valorile autentice ale umorului, cea formă subtilă de inteligență care luminează, cu blândețe, realitatea. Dincolo de zâmbetul pe care îl stârnește, fiecare pagină devine un exercițiu de luciditate și sensibilitate, o invitație la reflecție și echilibru interior. Epigrama, sonetul ironic, proza satirică și desenul caricatural nu sunt doar forme de expresie artistică, ci adevărate oglinzi ale lumii în care trăim, surprinse cu finețe și responsabilitate culturală. În spiritul unei tradiții literare care nu își pierde demnitatea nici în fața deriziunii, *Booklook* reunește condeie inspirate, oferind cititorului nu doar momente de destindere, ci și prilejul unei întâlniri cu sine, într-un dialog tăcut, dar profund. Astfel, acest număr se așează firesc în constelația publicațiilor care cultivă frumosul, echilibrul și armonia, amintindu-ne că răsul, atunci când este înnobilit de cultură, devine o formă de lumină. Mulțumim prietenului nostru Mihai Batog Bujeniță, pentru fiecare nou număr al revistei, pe

care ni-l oferă cu generozitate. Cu aleasă prețuire, **Gheorghe A. Stroia, Redacția Armonii Culturale**

* Mulțumesc foarte mult atât pentru revistă, cât și pentru publicarea epigramelor mele! Cu urări de bine, **Florina Dinescu, Ploiești**

* Draga Mihai, E minunat că la vârsta ta încă ai puterea de a aduna în jurul tău mulți umoriști și a scoate o revistă plină cu „buclucuri” nostime. De... mânuiești cu sânguință sabia de samurai. 😊😊
Felicitări! **Olga Negrea, Galați**

GAVOTA RONDELURILOR

RONDEL NOSTALGIC

Ce oameni mai erau pe-atunci...
Voinici la trup și blânzi la sfat,
Ce hore se jucau în sat
Sau la „strânsurile” din lunci !

În podul lor pentru iernat,
De drag privirea să-ți arunci;
Ce oameni mai erau pe-atunci...
Voinici la trup și blânzi la sfat !

Aveau boi falnici, vaci și junci
Și milostivi, cum n-ai aflat,
Chiar fetele de măritat
Ți le dădeau... cu tot cu prunci !

Ce oameni mai erau pe-atunci...

RONDELUL GĂRII

La ore mici în Gara Mare
Peronul e-un prelung alai,
Dar nici picior de polițai
(Or fi, cumva, la reciclare?!)

Prin urbe nu-i niciun tramvai
Căci toate-s duse la culcare;
La ore mici în Gara Mare
Peronul e-un prelung alai.

În sălile de așteptare
Prin fum ce cu cuțitu-l tai
N-ai loc măcar s-arunci un pai,
Dar afli hoți de buzunare

La ore mici în Gara Mare.

Vasile Bolocan

RONDELUL ZORILOR DE ZI

Natura-i încă adormită
Și-n neguri vagi, ușor pitită
Alene-ncepe să transmită
Că-n plus o noapte e gonită.

Iar noua zi vădit zorită
Exclamă tare și pripită:
„Natura-i încă adormită
Și-n neguri vagi, ușor pitită!”

Pe creasta muntelui ivită
O rază parcă rătăcită
Întruna zice, fâstăcită:
„Caleașca soarelui-i pornită!”

Peste natura adormită.

RONDELUL IUBIRII

Iubire iar mă ocolești,
Doar fără mine nu trăiești,
Iar visul nostru ca-n povești
Uitării-l dai, îl năruiești?

Poți oare să nesocotești
Când mi-ai promis că mă dorești,
Iubire iar mă ocolești,
Doar fără mine nu trăiești.

De ce nu vrei să te oprești
O clipă, știu că mă iubești,
Tu indexare-atât cât ești
Deși ești mică-o să mai crești,

Nu vreau să mai mă ocolești!

Constantin Iurașcu-Tataia

DUELUL MARILOR SONETIȘTI

SPERANȚA

Trecut-au ani și poate vor mai trece
Și se vor înșira pe-un fir de vreme
De când Pandora, revărsând blesteme
-Precum ne-arată scrierile grece –

A mai păstrat Speranța. Nu-s poeme
Ce gândul minunat să nu-l disece,
Să-l uite din povești sau zodiece
Redând curaj aceluia ce se teme.

Deschid cutia-n care stă captivă
Și-un zâmbet cald și dulce deopotrivă
Privirea uluită mi-o sărută

Iar vocea-i cu elenice accente
Îmi murmură cuvinte concludente:
S-apropie sonetul... una sută!

EXPERTIZA

Deci crezi că cititorii, puși pe rele,
Sonetele citi-vor pe sărite:
Pe ale tale da, că-s „reușite”,
Pe ale mele nu, că-s ale mele.

Asemenea idei se pot admite
– Că-i este dat oricui să se înșele –
Dar dacă tu mizezi numai pe ele
Și pe povești cu-nșir-te mărgărite,

Înseamnă că încrederea în tine
N-a-ncununat eforturile-ți sterpe.
Eu îți propun ca blândeii Eutherpe

Să îi citești, din ce-ai scris, cu
duiumul...

Dar fii prudent și-nlănțuiește-o bine
Că de le rupe, ne-am ratat volumul!

Mircea Trifu

ANTISPERANȚA

Când vom sfârși sonetul „una sută”
Va fi nevoie, oare, de baghetă
Spre a vesti c-o falnică rachetă –
De pământeni – ca și necunoscută –

Va transporta-n întinderea cochetă
A veșniciei, truda noastră mută,
Ce ne-a depus pe tâmpile aspra cută
Pe care-n taină, gândul o secretă?

Când florilegiu-acesta de sonete
Va fi pornit în spații siderale,
Ascuns sub a talentului pecete.

Se naște întrebarea: ale tale
Vor rezista puternicei ispite
De-a fi și pe acolo necitite?

NELINIȘTE

Sfârșitul luptei – clipă așteptată –
De cel ce-mi e rival cum nu e altul...
Când calcă, el cutremură asfaltul...
Iar soarele se-ascunde-n norii-ceată.

De ce atunci a acceptat înaltul,
Invidiatul meu rival, să scoată
Mănușa, aruncând-o – nu o dată! –
Cel mai ades premeditând asaltul?

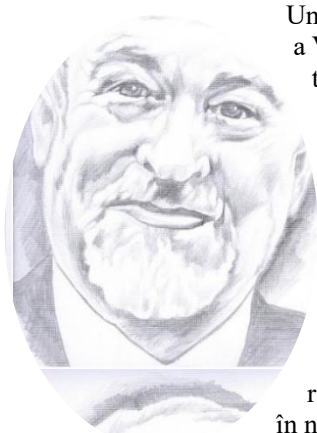
Că este mare, nimeni nu contestă!
Însă cei mari au totdeauna ticuri;
Îi deranjează marile nimicuri

Văzând în ele groaznică tempestă;
Dar, între ei, mai marii când se-
nfruntă

E, după caz, măcel imens, ori nuntă!

George Corbu

DICTIONARUL VISELOR EROTICE

și ei...

simboluri, cine știe...

Undeva, în Europa de vest, în somptuosul sediu al Uniunii Mondiale a Visătorilor Erotici se desfășoară adunarea anuală a delegațiilor. Un tumult de nedescris sublinie mesajul de protest al președintelui. Cele câteva mii de delegați reprezentând miliardele de membri activi erau, pe bună dreptate, extrem de indignați. Într-adevăr, în toată lumea, existau mii de dicționare și cărți de deslușit visele, dar niciuna nu cuprindea vreo tâlmăcire a celor mai frecvente visuri, cele erotice. Adică exact acele vise comune tuturor oame-nilor cu vârste între zece și șaptezeci de ani, indiferent de rasă, religie, sau organizare socială. Nici măcar indienii, recunoscuți pentru preocupările lor multimilenare în cele două domenii, oniric și sexual, nu aveau așa ceva, iar acum primeau binemeritate reproșuri și stăteau rușinați cu nasul în podele. Bine că dispărușeră în negura vremurilor amărății de caldeeni, că acum ce-ar mai fi luat-o

Sau egiptenii, deși cu mania lor de a ascunde totul sub cele mai neașteptate

Însă președintele Uniunii, că doar de aia-i ales președinte, avea deja o variantă!

La tribună a fost invitat, spre marea surprindere a tuturor, trimisul special al tainicului ținut, plin de mistere și ființe ciudate, numit Transilvania, despre care toți auziseră, însă nimeni nu avea habar cam pe unde se află. Era desigur un conte, fiindcă pe acolo cam toți obișnuiesc să fie conți, mai ales după ce ținălesc vreo două de prună! Contele, pe numele lui Vasile Clitor, era un mare hermeneut, indianist, onirolog, tautolog și faianțar categoria a VII-a. Privirea sa vulturească domoli rumoarea uriașei săli. Își prezentă lucrarea...

Tăcerea instaurată pe timpul speech-ului fu ruptă, la sfârșit, de urale prelungi. Într-adevăr delegații erau convinși de faptul că trăiau un moment istoric. Se născuse o nouă biblie!

Numele ei: *Tâlmăcirea visului de aur al omenirii, visul erotic*. Imediat lucrarea a fost tipărită într-o ediție de lux, pe pergament, legată în piele de crocodil și distribuită fericiților contemporani cu nașterea sa. Exemplarul de aur fu închis, pentru cine știe câte veacuri, într-un seif din oțel inoxidabil prevăzut să reziste mileniilor și îngropat într-un loc secret, devenit mai apoi un fel de altar al noii religii.

Doar peste mult timp, un reporter american (precum se știe din filme că numai aceștia pot face mari descoperiri) intră în posesia unui exemplar rămas în podul casei unui unchi care credea că a dus cu el în mormânt taina cărții. Aiurea! Păi, dacă știa moșu' ce lichea de nepot are, nici nu mai murea, de grijă. Numai că, datorită lui, acestui nepot rebel deci, acum putem vedea cu ochii noștri ce taine cuprinde lucrarea.

Să răsfoim, așadar, cu pioasă recunoștință...

1. **Visezi că faci sex cu nevasta?** Este un simplu coșmar. Întoarce-te pe partea cealaltă, ignoră mesajul, așa cum faci de obicei și controlează-ți, prin proprie voință, visul. Cel mai bine, bagă ceva cu bere, meci, semințe prăjite și prieteni din aceeași categorie spirituală. Vei dormi bine și te vei trezi odihnit. Deși, hai să fim sinceri, nu prea știi la ce-ți folosește.

2. **Visezi că faci sex cu șeful (pasiv)?** Este adevărat. Chiar dacă, uneori, doar sub forma unui simbolism oniric, acest vis denotă cu acuratețe tendințele reale ale personajelor implicate.

3. **Vizezi că faci sex cu șeful (activ)?** Pericolele te pasc la tot pasul! Cel mai bine este să-ți scrii demisia. Altfel, în scurt timp, situația poate scăpa de sub control, însă nu și tu de casa de nebuni extrem de periculoși pentru societate...

4. **Vizezi că faci sex cu amanta?** Ar fi bine să te gândești de ce ai ajuns în situația asta. Freud vorbește de nașterea visurilor ca formă de compensare a frustrărilor. Nici să o pân-dești nu este profitabil. Cine știe ce mai descoperi și-ți dai cu pumnii în cap de dobitoc ce ești.

5. **Vizezi că faci sex năprasnic și plin de dulci perversiuni cu madam Angelescu de la parter, cea care vinde borș la geam?** Analizează-ți cu multă seriozitate afectele profunde. Este posibilă nașterea unei noi și devastatoare pasiuni pentru care ai fi în stare să suferi și să te chinui mai ceva ca în liceu când cu instabila aia de Țuțu, o bulănoasă plină de draci și hachițe, care nu se lăsa mozolită la film.

6. **Vizezi că faci sex anal cu secretara șefului, blonda aia cu craci de doi metri și cu un sictir în ea de crezi că umblă numai printre rahați de câine?** Este un mesaj care ar fi bine să te facă să revezi punctul 3. Dacă îl ignori o faci doar pe răspunderea ta și cu riscul întregii familii. Du-te, totuși, la un psihiatru.

7. **Vizezi ceva foarte, foarte fierbinte, cu soacra ta?** În mod sigur este vorba de o profundă empatie. Dați-vă frâu liber sentimentelor. Oricum, rămâne în familie.

8. **Ai fantezii onirice cu tentă pedofilă sau incestuoasă?** Ți se potrivește perfect. Doar toată lumea este convinsă că ești un porc. Deși porcii nu merită o asemenea ofensă. Mmm, asta e!

9. **Te bântuie, noapte de noapte, scene de sex sălbatec cu diferite animale?** Ești un om fericit. Ți-ai găsit domeniul perfect de relaționare intelectuală și psiho-afectivă. Fii selectiv, totuși! Abandonează relațiile cu râmele. Sunt, din păcate, deosebit de proaste și cumplit de plictisitoare, mai ales după.

10. **Frecvent, în vis desigur, o sexualizezi insistent și cu o plăcere nebună, în toate felurile, pe fosta profă de chimie, una care semăna cu o scoabă?** Este firesc! Te răzbuni pentru clipele nefericite când, în liceu, te dădea cu capul de tablă de-ți rămâneau mucii pe ea și din bou, tâmpit, nesimțit și imbecil, nu te scotea. De unde să bănuiască ea atunci că vei deveni un fotbalist celebru?

11. **Deși nu ești, în nici un caz, sultan, te vizezi înconjurat de femei răpitor de frumoase și tineri efebi tremurând de nerăbdare să-ți satisfacă cele mai rafinate pofte?** Nu te îngrijora! Așa este la început. Apoi, după alte câteva ședințe de dat la venă, lucrurile se vor schimba. Și, te asigur, nu în sensul dorit!

12. **Te vizezi făcând sex de unul singur cu rezultate excelente?** Corelarea aspirațiilor cu posibilitățile este un semn sigur de înțelepciune. Vei avea întotdeauna bani pentru mașini de fițe, toale, sau bijuterii. Te vei bucura mult de aceste daruri pe care ți le vei oferi. Din păcate, nu te va invidia nimeni.

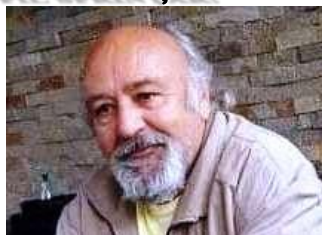
Închid cu venerație copertile acestui dodecalog valabil pentru întreaga omenire, o lucrare care ar putea face inutile războaiele și ar putea duce la înțelegerea faptului că, indiferent cui ne închinăm, sau ce culoare are pielea noastră, suntem făcuți din același aluat. Abia acum am putea înțelege mesajele profunde de iubire ale tuturor scripturilor... Cad pe gânduri... Pe la jumătatea căderii, redresez, fulgerat de o idee.

De ce totuși, nu se întâmplă așa!?! Hopa! Am descoperit! Păi, băi, nea Vasile, o dăduși în bară rău de tot, cât ești matală de conte și de înțelept! Cum să uiți că jumătate din lumea asta și vorbesc de jumătatea cea mai importantă, e formată din femei? Păi, ce, ele n-au dreptul

la vise erotice? De ce nu ai scris și despre ele? Hai, că ești un amărăștean de misogin, fără perspectivă asupra situației și te faci vinovat de toate relele acestei planete. Rușine să-ți fie!

Mihai Batog-Bujeniță

AMORUL, UN COPIL SPRIȚAR!

ACELEI CARE A VENIT

(după "Acele care a plecat" de Ion Pribeagu)

ÎȚI AMINTEȘTI?

Îți amintești iubito, ce tiptil m-apropiam de văile plinuțe?!
Păreai că ești actriță la Mosfilm în chiloteii tăi cu mânecuțe.
Dura o oră până să-i dau jos și cinci secunde până să-ți fac felul, cutremurul era așa frumos, că peste noi se prăvălea castelul.
Castelul din chirpici, voiam să spun, că locuiam în casă de paiantă, cu apă rece, criză de săpun, dar ce balcon, ce crupă elegantă, ce glezne și ce buze de porfir și ce mătase fină-n loc de piele și Doamne, ce boboc de trandafir pitit ca o căsuță-ntrre vilcele!

Mircea Dinescu

Când ai venit, plângând, la mine-n bloc, în camera mustind de igrasie, am zis că timpul s-a oprit în loc și ești cu mine de o veșnicie.
Ți-am dat, din șifonier, o biată țoală, căci pijama mea nu te-ncăpea, iar tu, nici moartă, n-ai fi vrut ca, goală, alături să îmi stai pe canapea.
Ședeam tăcut și-mi stăpâneam oftatul când urmăream programele de știri, în timp ce aș fi vrut, împielitatul, ca noi s-avem un meci... în prelungiri.
Văzând că nu te mișcă, totuși, știrea despre necazul bietului Maduro și că te uiți, dar nu te pierzi cu firea, am adormit, visând la tine, duro.
Când m-am trezit, după o noapte scurtă, dar, recunosc, destul de liniștită, parc-am primit un upercut în burtă, văzându-mi cămăruța răvășită.
Ai dus cu tine, printre amintiri, (cum l-ai putut căra?) televizorul și nu știu, zău, programelor de știri sau ție îți voi duce, de-acum, dorul.

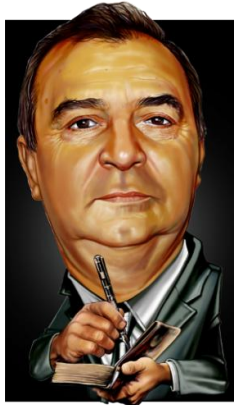
Ilie Bâtcă

Campionatul mondial al sporturilor de iarnă a prilejuit minunatei noastre echipe de sanie obținerea celui mai îndrăgît trofeu și o largă recunoaștere mondială.

După o idee a cunoscutului cronicar sportiv, Georg Barth, Passau

CU UMOR DAR ȘI CU ÎNTELEPCIUNE

LA EXAMEN

Ea frumoasă, cum să zic,
Cam de nota douăzeci.
- Ai să pici, nu știi nimic!
- Da? Și dacă "pic" mă treci?

CUGETARE

Dracu-și bate joc din greu
De om când îmbătrânește:
Din puteri îi ia mereu,
Poftele i le sporește!

ATTUDINE

Îi ataci pe toți vârtos,
Tot mereu de sus în jos,
Doar la șefii dumitale
Le aduci salut... din șale.

IMPRESII LA O MĂNĂSTIRE DE MAICI

Pot jura că e un trai
Mai plăcut decât în rai.
În grădina de la schit...
Unde nu e pom oprit.

OPȚIUNE

La alegeri e un chin,
Nici n-aș vrea să se mai facă,
Fi'ndcă tot ai noștri vin
Și pe urmă... nu mai pleacă.

SFAT

Să nu ai pornirea nătângă
Să faci vreo femeie să plângă,
Că lacrimile ei tot mereu
Le numără... chiar Dumnezeu

Viorel Martin

IRONII GRAȚIOASE

* Timp de milioane de ani oamenii și-au folosit creierul pentru rezolvarea tuturor problemelor. Acum, exact în același scop, este folosit doar telefonul mobil. Am învins!

* Planificat, stratificat, mumificat, fortificat, unificat, ratificat, certificat, etc... și alcool! Viața noastră se învârte în jurul ficatului!

* Gentlemanul este un bărbat care nu-și vorbește de rău fostele iubite. Deci nu există!

* Paradox! Oamenii sunt din ce în ce mai XXXL, iar moda insistă cu modele *Slim fit!*

* Desigur, în relația cu soția, uneori dreptatea este de partea ei, iar când nu este așa ea are o idee mult mai bună decât a mea!

* Iubirea este o suferință pe care poeții o adoră și o cântă! Dacă ar fi așa și cu hemoroizii...

* Feriți-vă de celebritate! Veți evita astfel ca un biograf inoportun să răscolească toate tâmpeniile pe care le-ați făcut în viață și, culmea, să le facă publice!

* Socializare: altă dată ne vizitam, acum ne vizualizăm.

Cornelia Ursu

PANSEURILE UNUI IRLANDEZ DE GENIU

1. Lumea este alcătuită din trândavi care vor să aibă bani fără să muncească și din naivi gata să muncească fără a se îmbogăți.
2. Dansul este expresia verticală a dorinței orizontale.
3. Ura este răzbunarea cam pentru echipa pe care a trăit-o.
4. Nu avem dreptul să consumăm fericirea fără a crea.
5. Soțul ideal este bărbatul convins că are o soție ideală.
6. A ști să suportți singurătatea și să afli bucurie în ea, este un dar rar și prețios.
7. A fi sincer nu este primejdios, cu atât mai mult dacă ești, pe deasupra, și naiv.
8. Uneori trebuie să-i faci pe oameni să râdă pentru a-i abate de la intenția de a te spânzura.
9. Cel mai mare păcat față de aproape nu este ura, ci indiferența; aceasta este adevărata culme a inumanității.
10. Femeile simt aproape imediat cu cine suntem gata să le trădăm. Uneori chiar înainte ca gândul să ne atingă pe noi înșine.
11. Nu există femei care să poată rosti „la revedere” în mai puțin de treizeci de cuvinte.
12. E mai ușor să trăiești cu o femeie pasională decât cu o plictisitoare. Pe cele dintâi, e adevărat, uneori le sugrumă, dar rareori le părăsesc.
13. Alcoolul este anestezia care ne ajută să suportăm operația numită viață.
14. Simțul percepției obiective a realității este adesea numit „cinism” de cei care nu îl posedă.
15. Cel care știe, face; cel care nu știe, îi învață pe alții.
16. Străduiește-te să obții ceea ce iubești, altminteri vei fi silit să iubești ceea ce ți-a fost dat.
17. A îmbătrâni este plictisitor, însă este singura cale de a trăi mult.
18. Singura lecție pe care o putem învăța din istorie este că oamenii nu învață nimic din istorie.
19. Ziarul este un organ tipărit care nu face deosebire între o cădere de pe bicicletă și un cataclism al civilizației.
20. Democrația este un balon de aer care plutește deasupra capetelor voastre și vă face să priviți în sus, în timp ce alții vă scormonesc prin buzunare.
21. Dacă tu ai un măr și eu am un măr, iar noi le schimbăm între noi, fiecare rămâne cu câte un măr. Dar dacă tu ai o idee și eu am o idee și le schimbăm, atunci fiecare dintre noi va avea câte două.
22. Bunul-simț și hărnicia pot compensa lipsa talentului, în timp ce poți fi genial între genii, și totuși, prin prostie, să-ți ruinezi viața.
23. Rangurile și titlurile sunt născocite pentru cei ale căror merite sunt neîndoielnice, dar rămân necunoscute poporului.
24. Omul este asemenea unei cărămizi: numai prin ardere se întărește.

George Bernard Shaw

PAGINA CÂRCOTAȘULUI DE SERVICIU

MINI-POEM ELABORAT 1

Aș vrea să vorbim fără cuvinte:
Ajunge să ne privim
Ca să știm ce simțim;
Nu spune tot ce-ți trece prin minte...
Uneori, vorbele scăpate
Cu graba,
Pe neașteptate,
Rănesc inutil și degeaba
Aș vrea să le iau înapoi,
Suferim amândoi
Și nimic nu va mai fi ca înainte.
Nu te mai juca deloc
Cu cuvintele...
Am văzut cum, strânse la un loc,
Din senin,
Pe hârtie
Se preschimbă în
Poezie.

MINI-POEM ELABORAT 2

(Cuvinte cheie: dor și pat).

- Mi-e dor de tine și de alte
Iubiri fără de frontiere,
Aș vrea să retrăiesc, încălce,
Acele clipe pasagere:

Să convertesc eul lăuntric
Într-un context fizic privat,
Elanul tantric, ezoteric
Să-și afle întruparea-n pat.

Să fac podoabe din cuvinte,
Să ți le dăruiesc discret,
Primind sărutul tău fierbinte
Fără orgolii de poet.

- Iar te lăfăiești în toiul
Viselor afrodisiace?
Scoală-te și du gunoiul,
Lasă-ți muzele în pace!

La cenaclu, poezia
Te face proeminent,
Dar nu-ți achită chiria,
Nici factura la curent.

APLAUZE

Dragi prieteni și colegi,
Ce semeni, aia culegi!
Nu poți fi om de cultură,
De nu scrii literatură.

Fiecare despre sine
Gândește numai de bine,
Da-i cu totul altceva
Când apari în Media.

Criticii și recenzenții
Taxează drastic clienții;
Eu, făcând economii,
Am mereu cu ce plăti

Și, în fiecare an,
Public un bildungsroman;
N-o fac din tentație,
Însă am vocație.

La Cenaclu, tacticos
Ies la rampă, radios;
Nu ratez, cu cartea-n față,
Elogiul din prefață,

Apoi vă pun la-ncercare
Cu secvențe literare.
Răsfoind pedant, aleg
Cap-coadă, un text întreg.

Asistența jubilează,
Iar prezidiul oftează;
Ciracii lui Păstorel
Fac apel la clopoțel.

Rostind cu dezinvoltură
Buchile, cu pauze,
Mă lungesc fără măsură
Și aștept... aplauze!

Victor Iosif

EPIGRAME CU STUDII ÎNALTE

ÎNTRISTĂRI EMINESCIENE

Deși onoruri i s-au dat,
De ce-a fost Eminescu trist?
Misterul s-a elucidat:
Că n-a ajuns epigramist ...

CHIRURGII

Amigdalele mi-au operat
Și de-apendice m-au scăpat,
Dar mi-au produs o supărare
Când operau la buzunare.

TÂNĂRA MIREASĂ

Într-o zonă naturală,
Din locașul emblematic,
Nunta sa-i paradoxală:
La Văratec c-un tomnatic.

AMBIȚIA EPIGRAMIȘTILOR

Colegii, autori de rime,
Vor sus, să stea pe pedestal,
Să fie cât mai la-nălțime,
Eu, mai modestă, stau pe val.

ROMÂNIA RECRUTEAZĂ PERSONAL ASIATIC

La Londra am vorbit engleză,
Pe la Paris vorbeam franceză,
La Copenhaga în daneză,
Și-n București... filipineză.

Prof. Univ. Dr. Cornelia-Livia Bejan

ASALTUL PARONIMELOR

Fracturi, intubări, formolizări, polemizări și alte încurcături paronimice

Persoanele care suferă de fracturi (**fracturi**) sunt mult mai expuse riscului de osteoporoză. În acest caz, tratamentul pentru fracturi (**fracturi**) necesită adesea o intervenție chirurgicală, iar recuperarea după astfel de fracturi (**fracturi**) complexe poate dura ani de zile. Totuși, trebuie verificat dacă ai primit fracturile (**facturile**) pe e-mail și dacă au fost procesate corect, ca nu cumva să fie o eroare de calcul și să apară ca fiind neachitate.

Pacientul a fost incubat (**intubat**) de urgență, deoarece nu mai putea respira singur. Medicul a decis să pornească incubarea (**intubarea**) înainte de începerea operației, iar incubatul (**intubatul**) necesită precizie și rapiditate din partea echipei medicale. Totul se dezinfectează temeinic, ca nu cumva vreun virus intubat (**incubat**) în laborator, pentru a putea fi studiat sub microscop, să evadeze și să hălăduiască nestingherit prin sala de operație.

Domnișoara X a decis să formolizeze (**formalizeze**) parteneriatul cu viitorul soț prin semnarea contractului, procedură necesară pentru a evita eventualele contuzii (**confuzii**) pe viitor. După cinci ani de relație, au decis, în sfârșit, să-și formolizeze (**formalizeze**) legătura prin căsătorie. Invitația a fost făcută verbal, așteptăm o formolizare (**formalizare**) și printr-un e-mail oficial.

Nu am venit aici să polenizez (**polemizez**) pe marginea subiectului ASALTUL PARONIMELOR, nici să polenizez (**polemizez**) audiența cu opinii trăsnete, ci să găsim o soluție comună, chiar dacă unii vor aduce argumente mai înțepătoare decât albinele.

Așa că permiteți-mi să mai citesc și câteva expresii și zicale cu paronime, căzute

Booklook nr. 79 pg. 15

spectaculos în umor:

* De gospodină ce e, a băgat fufe (rufe) în boale, apoi le-a întins pe sârmă, spre deliciul vecinilor.

* L-a călcat așa tare pe cătătură (bătătură), că a renunțat nu doar la dialog, ci și la pantofi.

* La întâlnire, s-a spart în fisuri (figuri), nu glumă, de atâta mândrie și orgoliu.

* De rușine, a spălat rutina (putina) și a plecat pe furiș pentru a se reseta.

* Nu-mi prea place de dânsa, și-a luat nașul (nasul) la purtare, a despicat tirul (firul) în patru și tot n-a găsit adevărul.

* S-a comportat frumos până a intrat în grațiile (grațiile) cuiva suspus și n-a mai ieșit de acolo.

Silvia Hodaș, Vaslui

DIN BUCOVINA LEGENDARĂ

DATORNICUL

Întrebat, într-un final,
Despre datoria-n bani,
A răspuns tradițional:
La anul... și la mulți ani!

EPITAF

De n-ar fi golit butoaie
La cramă, cu Păstorel,
Poate azi, amicul Nae
Mai trăia... Și eu la fel!

EXOD

Deși au un loc anume,
De oraș fiind sătui,
Unii fug departe-n lume,
Alții-n... lumea satului.

BACALAUREAT 2011

Este soare pe alei,
Dar furtună-n cancelarii,
Fi'ndcă bac-ul... cu scânteii
A pus școala... pe avarii.

COPILĂRIE

Fiind neastâmpărat,
Când l-am tras de barbă-n grabă,
Am rămas stupefiat:
Moș Crăciun era... o babă!

BUNĂ VECINĂTATE

N-are sufletul hain-
Știe asta întreg satul -
De lipsește vreun vecin,
Cu vecina-mparte patul.

MEDICALĂ

Am aflat că-ntre muștele,
La Domnești, de nu greșesc,
Poți să-ți vindeci toate cele
C-un rachiu de măr domnesc!

DORINȚĂ

Când văd câte-o profesoară
Unduind cu pasul rar,
Mă rog, Doamne, fă-mă iară,
Pentr-o zi măcar, școlar!

Constantin Moldovan, Mânăstirea Humor

ȘFICHIURILE UNUI INTELLECTUAL CU ȘTAIF

Mi-a zis azi o prietenă că e *in a hurry*, că se grăbește la job pentru un *meeting office* cu CEO. Practic, a chemat-o directorul să îi facă o cafea. Și am înțeles-o, lucrează la multinațională, și că jumătate dintre cuvinte îi vin în engleză. E *assistant director*, adică secretara directorului, dar, la așa denumire, cum ajunge câte un meșter sau un instalator de AC prin companie, crede că ea e numărul doi.

Alt amic, cu care m-am întâlnit la *bus* în stație, mergea la *training*. Pregătirea și instrucția sunt noțiuni perimate, acum se poarta *training*. Una e să zici: mă pregătesc să ajung magazioner-sef la Lactate și alta e: „*fac un training sa fiu operational chief of Milk&Cheese Departament.*” Acum lucrează *part-time* ca *promoter*. Adică, pentru cei mai puțini obișnuți cu romgleza: împarte *flyere* (fostele pliante) pentru un Gym (fosta sală de sport) și este plătit pentru jumătate de normă.

Afară e un *freezing rain* de te omoară. Aș fi vrut să zic mazărice, dar mi-e că nu mă mai înțelege nimeni. Intru la *supermarket* să *grab a snack*. Snack, pentru ca „gustare” îmi pute. Apropo, știu că am preluat „*supermarket*” de la americani, dar nouă nu ne-a fost de-ajuns, așa că am inventat *hypermarket-ul*. Dacă există cineva care să îmi spună care e diferența dintre *supermarket* și *hipermarket*, îi dau zece *apple juice*! Că sucuri de mere am văzut că nu mai au la raft. Optez între un *snack cu steak* și unul cu *ham*. „Friptura” sună din secolul trecut, iar șuncă nu mai mănâncă nimeni azi. În definiția românească, *hypermarket-ul* cuprinde un *supermarket*, plus alte magazine. Atunci care mai este diferența între un *hypermarket* și un *mall*? Sau *mall-ul* e *gigamarket*?

Ajung la birou, unde fetele vorbesc despre *fashion și make-up*. Moda nu mai este un cuvânt la modă, iar machiajul moare și el. Pentru că oricât de agramat ai fi, dacă știi trei cuvinte în engleză păcălești cinci fraieri. E *in trend*, nu în tendințe, să arunci cuvinte în engleză. O colegă *account* și-a făcut un *tattoo pe body* (tatuaj pe corp ar suna de-a dreptul obscen, numai marinarii își fac tatuaje). O să ni-l arate la *party-ul* din weekend. Nu la petrecere, să nu înțeleagă cineva că e cu taraf. Doamne ferește! *For God's sake!* În muzică nu mai avem orchestre sau formații, ci *band-uri*. Pentru că, nu-i așa, orice mizerie ai cânta, altfel sună „*Costel de la Calafat Band.*” Care Costel Band nu mai cântă trei manele și doua melodii furate, ci efectuează un *performance fusion-evergreen* și *manele!* Cartelele sunt *prepay*, nu preplătite. Nu le mai cumpărăm, ci le *shopping-uim* (da, am auzit asta), după ce luăm *cereal bars de la raionul Diet* și *toast de la Bakery*. Un coleg de la *advertising*, nu de la publicitate că e un cuvânt perimat, ne spune în *coffee break* că la televizor a văzut un *Breaking News*: Iohannis a ținut un scurt *briefing*, așa a zis prezentatorul. Nici măcar el nu mai face conferințe de presă, penduleaza între scurt *briefing* și *silent briefing*.

Vă las acum, mă duc să ajung la un *agreement* cu un coleg, dacă poate el să facă în locul meu un *meeting report*. Am luat din engleză cuvinte și le folosim prost. Confundăm la greu „*a acomoda*” și „*to accomodate*” (a asigura cuiva cazarea), „*audiență*” și „*audience*” (*public*), „*support*” și „*support*” (sprijin financiar). Traducem prin „*a observa o lege*” expresia „*to observe a law*” (a respecta o lege), pentru că ni se pare un verb cunoscut.

Nu contează cum vorbim, nu contează cât de prost combinăm limbile, important e să sune bine la ureche și să dăm impresia că știm engleza, chiar dacă nu știm corect română.

Andrei Pleșu

HĂTRU-I MOLDOVEANUL

ROMANȚA BUGETULUI

Of, buget slăvit pe veci,
Ce hrănești capete seci,
Tu dai bunuri răilor,
Ranguri nătărașilor,
Vâlvă opozașilor,
Gânduri amărășilor.
Dai și bani și decorații,
La cei lași le intră-n grații.

Prăbușești dorințele
Și tulburi conștiințele.
Strâmbi puterea legilor,
Saturi pofta blegilor.
Dai la tot ce-i rău zâmbire,
Hoșilor le dai mărire.
O, Buget, Buget, Buget...
Pe români i-omori încet.

O, Buget slăvit de veci,
Ce hrănești atâția seci,
Schimbi guvernele pe rând,
Cumperi toate ce se vând.
Taine vinzi dușmanilor,
Curmi avântul anilor
Și trimiți străinilor
Graiul scump tinerilor.

Tu tragi toate sforile,
Plămădești ororile.
Susții mârșave relații
Ca să promovezi ratații.
Faci apostoli din zevzeci,
Tu, Buget, slăvit pe veci.
O, Buget, Buget, Buget...
Pe români i-omori încet.

SOAȚA TANDRĂ ȘI MILOASĂ

Venit acasă, de mult timp plecat,
Soțul este în vogă mare
Și s-a tolănit în pat,
Cu act de pensionare.

Își întreabă soțioara
De n-a căzut în greu păcat,
Cât a trudit din greu afară
Și la simțul de bărbat.

Doar odat-un cavaler,
Zdrențăros, dar plin de fler,
A venit ca cerșetor
Să-mi ceară un ajutor.

Cum mă știi că sunt miloasă,
Spune-mi ce puteam să fac?
Am umblat și-am scos din plasă
Ceva dolari și-un colac.

Mi-e foame, a spus străinul
Și precum mă știi miloasă,
L-am chemat, cu tot seninul,
Să poftească și la masă.

Mulțumesc, frumoasă Doamnă!
Mi-a spus el prietenește,
Dar n-aveți ceva de care
Soțul nu se mai servește?!

Cum să nu, i-am spus degrabă
Și pe loc mi-am amintit
Că așa ceva există
Și pe dată l-am servit.

Spune-mi tu, bărbate dragă,
Suflet bun și ocrotitor,
Poți să lași un om în chinuri
Și să nu-i dai ajutor?!

Ioan Hodaș, Codăești, Vaslui

UN EPIGRAMIST ESTE „NAȘUL” MICILOR

Pagini uitate: Nicolae T. Orășanu sau Conu Nae, ziarist, epigramist și polițist

Nae Take Orășanu s-a născut într-o familie înstărită din Craiova, la 7 august 1833. A urmat cursurile primare la Pensionul Mallian, situat pe strada Negru Vodă, clădire în care funcționează la ora actuală Unitatea de Pompieri-ISU. A avut patru profesori străini, doi elvețieni, un francez și un german. După finalizarea primelor patru clase, familia s-a mutat în București (1844), deoarece tatăl său fusese promovată. Imobilul impunător cumpărat se afla la poalele Dealului Mitropoliei (azi, Patriarhiei), care se mai numea *Colina Bucuriei*, pe Bulevardul *Colței*. Ulterior, acel bulevard a căpătat noi denumiri, *Albert I*, *Constantin Brâncoveanu*, *Bulevardul 1848* și *Ion C. Brătianu*, în prezent. În toamna anului 1845, Nicușor a devenit elevul Colegiului *Sf. Sava*, unde a studiat șase ani, până în anul 1851. La acea dată, până în 1948, actuala clasă a V-a se numea anul I de liceu. Din anumite motive, tânărul elev a refuzat să se prezinte la examenele ultimului an. Fiind fascinat de paginația ziarelor, Nae Orășanu a fost atras de mirifica lume a scrisului. De timpuriu a demonstrat că este partizan al frondei, cu spirit rebel și cozeur de ridicat nivel.

Activitatea literară

În 1854, la vârsta de 21 de ani publică primul volum de poezii și proze meditative, cu titlul, *Floricele de Primăvară*. Cu un elan de invidiat editează diferite broșuri de atitudine, uneori triviale, *Misterele mahalalelor* și *Cronica scandaloasă a orașului* (nouă numere, 1857-1858); *Târgul cu idei sau Buletinul Cișmigiului* (șase numere-1857). După alegerea lui Cuza ca domnitor în București, Orășanu a așternut pe hârtie toate luptele de culise, cu titlul, *O pagină a vieții mele 22, 23, 24 ianuarie 1859*. Tot în acel an, împreună cu C.A. Rosetti a fondat revista satirică *Țânțarul*, în care aducea critici virulente noului domnitor, *Alexandru Ioan Cuza*, cel sub care se uniseră Moldova și Valahia. Ca urmare a acelor comentarii satirice, în câteva rânduri Domnitorul l-a trimis pe gazetarul obraznic, la Închisoarea Văcărești, dar evident, pentru două-trei zile, aspect care va fi detaliat. Toate acele zile petrecute în spațele grațiilor, Orășanu le-a publicat cu titlul, *Întemnițările mele politice-1861* și *Iluștri contemporani-epigrame politice-1861*.

Cum se desfășurau pedepsele primite de la Vodă Cuza

Conu Nae, așa cum era cunoscut Orășanu, lansase acuzații grave la adresa noului domnitor apărut din senin, deoarece bucureștenii erau adepții perdanților Știrbei și Bibescu. În articolele sale îl înțepa pe Vodă pentru viața amoroasă și multe altele. De câteva ori Cuza l-a băgat la închisoare pe opozantul virulent, dar pe termene amuzante, de două-trei zile. A rămas antologic dialogul dintre delinquentul Orășanu și directorul Închisorii Văcărești, locul unde se aplica pedeapsa. Interesantă a fost prima întemnițare, că restul...

Într-o dimineață, au apărut ziarele în care epigramistul scrisese un pamflet profund sarcastic la adresa domnitorului. Când a ajuns acasă a încărcat într-o birjă o saltea-sul, o plapumă rulată și o pernă lungă, de care nu se despărțea. În servietă a introdus hârtie de scris, trei creioane, un toc și călmară. Ajuns la închisoare, directorul s-a opus să-l încarcereze,

deoarece nu a primit ordin în acest sens! Sigur pe el, Conu Nae l-a asigurat că *în cel mult două ceasuri îl vei primi*, după care s-a instalat confortabil în celula cu nr. 5, unde a început să scrie ceva ce urma să fie publicat peste trei zile, după ispășirea pedepsei!

Realitatea în versuri

Lirica sa acidă a fost semnată cu diferite pseudonime, *Spiriduș, Ghimpele, Sarsailă, Cucu*. Strategia era inutilă, deoarece Vodă știa cine este adevăratul autor. Referitor la *Podul Mogoșoaiei (Calea Victoriei de astăzi)* și despre Mahalaua *Schitu Măgureanu*, de lângă Grădina *Cișmigiu* a publicat mai multe epigrame de mare succes la public, deoarece respectau realitatea crudă: 1. *Podul nostru, cel de fală/de minune nivelat/pentru care multe sume/de hăpăi s-a tot mâncat; (...)* Șapte ulițe străbate/Astă mahala vestită/Ce după obicei, măi frate,/De noroaie-i nelipsită./Două numai sunt pavate,/Iar cinci lăsate-n natură,/De nu poți a le străbate/Nici pe jos, nici în trăsură; 2. *Această mahala vestită/De noroaie-i nelipsită/Apoi când dă și vreo ploaie./Sau vreo vreme-a dracului/Să vezi găuri și noroaie/Ca'n drumul Olakului* (olac, olace, înseamnă căruță de poștă, poștalion. Astfel de drumuri erau pline de gropi și noroaie. n.a.).

Pe lângă sumele insuficiente obținute din scris, Nae Orășanu a ocupat diferite funcții bine plătite, unde a fost apreciat pentru performanțele demonstrate. A fost inspector la Regia Monopolului Tutunurilor, director la Monitorul Oficial și Imprimeria Statului și inspector la Fisc, profilat pe impozitarea băuturilor spirtoase. Faptul că el, ca funcționar onest era total incoruptibil a ajuns la urechile lui Vodă, care în iunie 1865 l-a îmbrăcat în veston, cu pistol italian.

Nae Orășanu-polițist de anvergură

Presat de trădări incredibile, duplicități imprevizibile și antipatii crâncene, Cuza s-a gândit să-l angajeze în Poliție, chiar pe criticul său, *Sarsailă*. Prima măsură a fost promovarea lui Orășanu în grad de Comisar de Poliție având ca zonă de supraveghere și control Sectorul de Roșu, adică, centrul tumultuos al Capitalei, un perimetru greu de stăpânit, ce totaliza 11.188 de locuitori. Având un fler ieșit din comun și o spontaneitate de excepție, noul comisar trăgea cu urechea, pentru a descifra care este pulsul societății. La 10 februarie 1866 a fost primul care l-a avertizat pe Vodă, că Eugeniu Carada și echipa duplicitară îi pregătește alungarea, informație pe care domnitorul a ignorat-o, cu toate că și Cezar Bolliac a confirmat zvonul.

Revenirea la fascinația gazetăriei

Nemulțumit de nivelul guvernanților acceptați de Carol I, în toamna lui 1867, Orășanu a demisionat din Poliție revenind la activitatea de gazetar și epigramist. Corupția și oportunismul urmau să fie personificate cu mijloacele comicului trivial. Realitatea prusaco-ciocoistă a fost adunată în trei volume fiind un opozant viguros al monarhiei străine și adversar al lui Carol I. A rămas antologic titlul unui pamflet, *Ia-ți lădița și cheița./neamțule, intrusule!*

Pamfletarul a pus la cale fondarea unei publicații mondene, *de Can Can*, cu denumirea, *Revista Carnavalului*, în care să dezvăluie forfota specifică balurilor bucureștene. După un tur de orizont a încercat să facă o ierarhizare a participanților acelor întruniri, pline de intrigi, de egolarie și parșivenie.

1. Balurile din societatea ilustră, de pe podul Mogoșoaiei, în Palatul lui *Ian Wilczek*, altul în *Sala Bossel* și din *Sala Slătineanu*, lângă Biserica Sărindar;

2. Balurile semi-nobile. La *Pomul Verde*, lângă Biserica Sf. Gheorghe-Vechi și altul, *Drumul de Fier*, în Dudești, pe ulița Sf. Apostoli;

3. Baluri de gâlceavă, cu slujnice și meseriași, care se adunau la *Ianos și Luca*, în Cișmigiu și la *Salcia Pletoasă*, pe ulița Flămânda. Serile erau frumoase la debut, dar spre final se în-

cheiau cu bățile tradiționale.

După victoria Armatei Române în Războiul pentru Păstrarea Independenței de la 1877-1878, Nae Orășanu, deși se menținea ca opozant al principelui-domnitor Carol I, i-a dedicat câteva versuri laudative: *E viteaz, inimă are/Și-și iubeste al său popor/E un Frederic cel Mare/Și va fi învingător*. În acea perioadă poetul a publicat un volum de poezii *Armatele Române-1977* și a tradus în și din franceză volumele unor clasici.

La moartea lui Eminescu a fost profund afectat. Prezent în Biserica Sf. Gheorghe-Nou a suportat cu greu discursurile demagogice ale celor ce urgentaseră decesul uriașului poet, care deranja cumplit.

Nae Orășanu-fondatorul sau nașul mititeilor (micilor gastronomici)

Restaurantul preferat al lui Conu Nae era o tavernă joasă de pe strada *Covaci nr. 3*, din Centrul Vechi. Totdeauna se lovea cu fruntea de tocul ușii. Patronul se numea Jordache Jonescu, în scrierea acelor vremuri și pe firmă scria, *La trei frunze de viță*. Masa nr. 5 era rezervată ziaristilor fideli, Ion Luca Caragiale, George Ranetti, Nae Orășanu. De câteva ori a venit și George Enescu. De obicei, marele muzician frecventa Restaurantul Capșa, unde dejuna Mihai Eminescu.

Într-o seară de august, 1865, Conu Nae, noul comisar, a comandat vestiții cârnați, specialitate datorită căreia, localul devenise celebru. Dar, stupoare! La bucătărie se terminase stocul de mațe. Pe fondul scuzelor patronului, Orășanu, spontan de-o viață, a cerut să i se frigă cinci cârnați mici, fără înveliș, lungi de opt centimetri, în care să fie un amestec de carne de oaie, porc, vită și ceva mirodenii. Din acea clipă le-a dat denumirea de mici sau mititei. Succesul a fost enorm. Noul produs a intrat în gastronomia românească la loc de cinste.

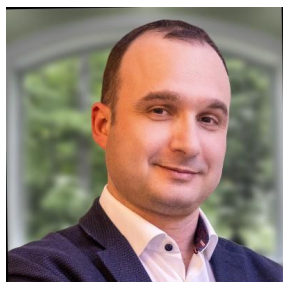
Cel evocat a murit în zi aniversară, la vârsta de 57 de ani. Stopul cardiac a survenit în seara zilei de 7 august 1890 fiind invitat la o nuntă în Negreni-Olt.

Material trimis de Ion Anton Datcu, Canada, ianuarie, 2026

Gheorghe Bejenaru, un grafician vizionar! Desen din anul 1993

ȘI DE LA MALUL MĂRII NEGRE...

CONSTATARI

Deunăzi, am citit despre-o legendă,
Apoi m-am delectat cu aforisme,
Probând a spiritului agerime
Am regăsit prin cărți mai vechi o odă.

Am recitit, luând-o ca o pildă,
Un etalon ca drept măsură,
Dorind a ști din timpuri ce trecură,
Pe unde și câți proști mai sunt în soldă.

De-am fi rămas cu oda doar
Am fi rămas bogăți în slove
De haz, umor fiind a sale vorbe
E trist, timpul se scurse în zadar.

Metehne vechi cu iz de boliciune
Le întâlnim în haine noi la modă
Și defilând precum vestitul vodă
Sub mândru chip, în cap doar goliciune

Colindă dintr-un hotar în alt hotar
Cu ușurință vei găsi de toate,
Dar ce păcat, la aste bunuri toate
Se-ngrămădesc cei din vestitul car.

Noi, înhămați la datorii cu gust amar,
Trudind precum plăvanii de altădată,
Cu biruri noi, ca nume câteodată,
Că la finanțe, alți proști, în vechiul car.

Zorim copiii către abecedar
Spre școli și dascăli dăruți cu suflet,
Zadarnic, tot actual vechiul pamflet
La minister s-a răsturnat încă un car.

În tot și toate găsim un sens contrar
Dorinței, setei noastre spre mai bine,
Căci peste dulcea miere de albine
Tot năvălesc trândavii proști cu vechiul car.

Corneliu Caraivan, Constanța

CULESE DE PE REȚELE, CU MULȚUMIRI PENTRU CREATORI

- * Vând costum de ginere, purtat o singură dată și atunci din greșeală...
- * La mulți ani tuturor femeilor și mii de mulțumiri pentru tot ceea ce faceți pentru noi! Tinichigii auto din România.
- * Sfatul zilei: Încercați să fiți fericiți... de slăbit este prea complicat!
- * Femeile sunt exact ca traducerile: cele bune nu-s fidele și cele fidele nu-s bune.
- * Ce ar fi lumea fără bărbați? Plină de femei libere, fericite și... grase.
- * Sunt oameni care nu ar recunoaște niciodată că au defecte. Eu, dacă aș avea, aș recunoaște!
- * Ca să-ți atingi obiectivele trebuie să fii un pic visător... Așa că nu mai pierde vremea, lasă totul deoparte și du-te să te culci!
- * Dacă într-o zi femeia pe care-o iubești ți-e infidelă și îți trece prin cap să te arunci de pe balcon, adu-ți aminte că... ai coarne, boule, nu aripi!
- * Dacă ești în stare să zâmbești când ceva merge rău înseamnă că ai găsit un tâmpit pe care să arunci vina.
- * Dragostea e oarbă, dar căsătoria îți redă vederea.
- * Sexul este prețul pe care femeile îl plătesc pentru căsnicie. Căsnicia este prețul pe care bărbații îl plătesc pentru sex.
- * O femeie poate să țină un singur secret: vârsta ei.
- * Numai fetele cumiți își țin un jurnal. Fetele rele n-au timp.

REPLICĂ

Foaie verde ac de pin... Răbdărică, să-mi revin
C-am zis verde foi de nuc și am dat iar de Bucluc
- Saitul Book- împreunat cu -Look, văd, mi-a publicat
Un poem postcomunist în care scriu, tare trist
Că în actualitate sunt lipsit de libertate
Întrucât mi s-a luat dreptul sacru la fumat...
Păi cum să nu protestez când n-am voie să fumez?
Nu-i nimeni să mă rețină dac-aș trage cocaină
Dar, cum eu fumez tutun, cât aș fi cu toți de bun
Când dau s-aprind o țigară sunt poftit pe loc afară
Zău că-mi vine uneori să strig la nefumători:
Fraților, vă simțiți bine când zăceți la fel ca mine

Deși nu gustați deloc din hulitul tabacioc
Și când înghițim cu toții ceața ce-o împoașcă hoții
Cu mizeria din jur, în acest mediu impur?
Eu pe boli, bolnav de sunt, cu tutunul le înfrunt
Duhănitul, vă spun drept, îmi dă un aer în piept
Ce, pe bune!, mă inspiră de cum pun mâna pe liră
Și, fără să știu de ce, mi-alungă tristețile
Cu năduful și-amărala ce ți le induce boala...
Zău, sunt mândru că am arma să fac față la BigPharma
Ce m-atacă insistent; nu sunt farma-dependent!
De-aia-s versur'le tăioase la pagina 46...

Marian Ilie, București

ZICERI DIN FRUNZĂ

CAPRICII AUTUMNALE: DIN GÂNDIREA UNUL...

PICTOR DE NUDURI: Noaptea am coșmaruri cu femei îmbrăcate.

ȘAHIST: Problema mea este că vecinii m-au reclamat că am un cal nebun în sufragerie.

TINICHIGIU: Când n-avem de lucru, jucăm table.

GEAMGIU: Soluția crizei este să deschid un magazin cu mingi și praștii.

PEDAGOG: Pentru că educația cu bătaia este interzisă, profesorii de istorie trebuie să le spună elevilor că Ștefan cel Mare i-a dojenit pe turci la Podu-Înalt.

SUFLEOR: Cel mai greu este să le șoptești actorilor care au uitat că în seara aceea au spectacol.

CLOPOTAR: Eu nu cred că engleza este singura limbă universală.

DAR ȘI CAPRICII AUTUMNALE: MICILE NOASTRE PROBLEME

* Un locuitor din Niculițel a intrat în cartea recordurilor. El a reușit să bea un butoi într-o singură zi. Recordul poate fi îmbunătățit dacă data viitoare omul va bea și cepul.

* La rândul lor, fermierii din Bragadiru obțin același rezultat organizând în capul tarlalei lecturi din versurile lui Emil Brumar și Mircea Dinescu.

Mihai Frunză, Brăila

NE ONOREAZĂ UN MARE GRAFICIAN SATIRIC

Desen de Mihai Matei, București

ȘEFII ȘI SUBALTERNII VĂZUȚI DE CLASICI AI EPIGRAMEI

RECOMANDARE

Șah, atunci când joci cu șeful,
Să greșești și tu un pic,
Că, de-l bați, îi piere cheful
Și-o să-ți dea mutarea-n plic!

Ilie C. Iancu

UNUI ȘEF

Să n-ai idei, că foc se face!
Și-astupă gura la moment,
Nici adevărul nu îi place...
(Și ăla-i un impertinent!)

Gheorghe Belei

ȘEF

Șef el, dactilografă ea,
El îi dicta și ea scria...
Ce-a fost nu știu, dar presupui
Că astăzi ea-i dictează lui!

Florin Iordăchescu

PERSECUTATUL

De mine șefu-și bate joc,
Pândindu-mă cu un transfer!
Al naibii, are el noroc
Că n-am un unchi la Minister!

Sorin Beiu

Selectate de Mihai Haivas

DIN PĂCATELE LUMII: PLAGIATUL

UNUI PLAGIATOR

La năravu-i fără leac
Are - zice el cu fală -
Și-o părere personală:
„Cărțile din cărți se fac!”

Aurel Codreanu

PLAGIATORUL

E sărac și, dând rebuturi
Cu penița lui plăpândă
A recurs la împrumuturi
Fără a plăti dobândă.

Francisc Gavrileț

PLAGIATORUL

Măinile îi sunt dibace
Cum nici capul lui n-o știe:
Mai întâi la stânga face,
Iar apoi cu dreapta scrie!

Florin Iordăchescu

UNUI AUTOR DE AFORISME

Aforismele matale
Sunt de-a dreptul savuroase:
Chiar de nu-s originale,
Au origini sănătoase!

Dimitrie Jega

PLAGIATORILOR

Celor cu potlogăria
Le dau sfatul și porunca:
Hai, furați-mi meseria,
Nu și munca!

Giuseppe Navarra

UNUI PLAGIATOR

De vrei ca lumea să petreacă,
Din al meu spirit ia din nou...
Izvorul limpede nu seacă
Oricât s-ar adăpa un bou!

Ion I. Pavelescu

UNUI PLAGIATOR

Dacă uneori mai scrie
Versuri proaste, nesărate,
Vrea și el ca să se știe
Că nu-s toate plagiare!

Ion Ionescu-Quintus

UNUI PLAGIATOR

Ca orișicare cititor,
Văzând volumul tău, confrate,
Mă-ntreb: semnezi ca autor,
Sau... doar pentru conformitate?!

E. Petrovanu

MILOSUL

Plagiază fără de rușine
După ce-au scris alții, pe motiv
Ca acelor opere străine
Să le fie... tată adoptiv!

Sorin Beiu

FIUL CRITICULUI

- Tăticule, i-a zis băiatul,
Îți pun și eu o întrebare:
De ce nu e și plagiatul
Trecut la „Genuri literare?”

Ion Grigore

ÎN JURUL UNEI INFRACTIUNI

Să nu mai fure iar un ou,
Noi am vegheat cum se cuvine.
Atunci s-a plagiat pe sine,
Furând, ca în proverb, un bou.

George Corbu

NU TE SUPĂR FRATE!

Pe al tău plagiator
Să te superi, n-are rost,
Că-i posibil să fi fost
Singurul tău cititor.

Mihai Haivas

DIN NOU LA „ȘCOALĂ”

De la „Școala de Partid”
A ieșit un individ,
Ce-are-n „geanta diplomat”
Diploma... de plagiat.

Ionel Iacob-Bencei

Selecție de Mihai Haivas

ECCE FABULAE

FABULA PORCULUI

La un banchet ce se ținea
Într-o ogradă, undeva,
Cu băutură și haleu,
Un porc înfuleca la greu.

Un drac de ied și-o capră șchioapă
Priveau godacul cum se-ndoapă
Și, hotărâți să se amuze,
I-au murmurat încet din buze

Șoptindu-i ușurel în ceafă
Că soața sa, în fapt o scroafă,
Cu un măgar, tenor ce rage,
De-o vreme cam... (pardon) și-o trage.

Surpriza nu a fost puțină
Și, cum halea cu gura plină,
Purcelul nostru s-a-necat
Și, ghinion, a sucombat.

De-aici morala încolțește:
Atunci când cineva-ți șoptește
Că soțioara te-a trădat,
Să nu înghiți nemestecat.

FABULA BĂIATULUI AMOREZAT

A fost odată un băiat
Profund, profund amorezat
De o fătucă de pe scară,
Simpatică din cale-afară.

I-a dus și flori, i-a dat bomboane,
I-a suspinat pe sub balcoane,
I-a recitat cu dulce vers,
Degeaba, că nimic n-a mers.

Era complet nefericit
Că luni și luni a suferit
Până-ntr-o joi când, pe-nserat,
Duduia noastră i-a cedat.

Din joia aia, dragii mei,
Eu nu mai știu nimic de ei,
Vreo bârfă sau ceva picant
Și nici nu cred că-i relevant.

O fi luat-o de soție?
Or fi sfârșit la cununie?
Posibil, dar nu-i cu puțință
Să uiți de luni de suferință.

Morala-i simplă, oameni buni:
Când întâlnești o fată, luni,
Și nu cedează până joi,
Lăsați-o naibii, nu-i de voi.

FABULA TURTIȚEI

O turtă proaspăt rumenită
Stătea pe masă plictisită
Și se gândea așa-ntr-o doară,
Ce bine-ar fi să iasă-afară.

Ce nașpa-i în bucătărie,
Înconjurată de prostie,
Mă simt aicea ca-ntr-o groapă
Și mai miroase și a ceapă.

E-o lume searbădă, vulgară,
Ce bine-o fi acum pe-afară
Să-mi plimb făptura grațioasă,
Să beau un suc, la o terasă.

O pâine cu mai multă minte
I-a zis: "măi fată, ia aminte,
Sunt răi în lumea cea nedreaptă,
Să te mănânce-abia așteaptă".

Dar, ce? Te înțelegi c-o turtă?
Și-a pus fustița cea mai scurtă,
Și-a pus sandalele-n picioare,
Și a ieșit pe strada mare.

Pe scurt, să nu mai divaghez,
A apărut un maidanez,
Și-n trei mișcări, săraca turtă,
Ajunse drept la câine-n burtă.

Morala-i scurtă, dar adâncă:
Așa pățești când te mănâncă.

Florin Rotaru, Buzău

PILULELE DOCTORULUI... ÎN PSIHLOGIE

DIFERENȚĂ ÎNTRE BĂUTORI

De nu mai are loc, se pare
Că vinul ce-au sorbit din oale
Se duce-n cap sau în picioare...
Pe unde află spații goale...

ASIGURĂRI SOȚIEI ȘEFULUI

O fire autoritară
Ca soțul tău, în firmă nu-i;
Și cea mai faină secretară,
Chiar stă-n genunchi în fața lui!

SALVAȚI

Din câte vite-au fost în sat,
În ultimul moment, se știe
Că doar trei boi s-au mai salvat
Și-o duc chiar bine-n Primărie.

BETIVUL

Tot privind cum defilau
Ofițerii, își spunea:
Mamă, câte stele au...
Nu-mi ajung nici pe-o măsea!

EVENIMENT ILUSTRATIV

Ce fac aleșii bun de-atâția ani,
E metaforic exprimat ca stil,
De o bibliotecă-n Botoșani
Ce an de an serbează-ntâi april.

APRECIEREA EPIGRAMEI

Un scoțian de ar vedea
În patru versuri poezie,
Desigur ar aprecia...
Economia de hîrtie.

ÎI DOARE ȘI PE GUVERNANȚI

Ei știu că-s dări și traiu-i dur,
Dar prea îi acuzăm în grabă
Că au un interes obscur...
Și-i doare-n... ultima silabă.

ACUZATĂ PE NEDREPT

Știind că fusta nu-i scurtată
Dar toți îi văd „odoarele”,
Ce vină are biata față
Că i-au crescut picioarele?!

UNUI EPIGRAMIST

Amicul meu ce dă din coate,
E-un umorist cum altul nu-i
Fiindcă poantele, cam toate,
Mereu se pierd în fața lui!

ASPIRANT

Voia în funcții mai înalte
Și nimeni nu a regretat,
Căci totuși merita să-l salte...
Și azi în zori, chiar l-au săltat!

MIRACOLUL EUROPEAN

Sperând la ierburi mult mai bune,
Din sat juninca noastră pleacă
Și-n scurt răstimp, să vezi minune:
Ajunge vacă!

DIN EFECTELE VINULUI

În vin, deși rodește mărul
Discordiei în minți mai boante,
Sunt mulți ce află adevărul...
Dar și epigamiștii... poante.

Dr. Psih. Gheorghe Bălăceanu

OPINIILE CITITORILOR

-Referitor la articolul - „Maladia care te umple de ridicol”-

Am citit, cu oarecare întârziere, articolul dvs. publicat la „Cronica cărcotașului” și mi s-a părut o intervenție, obiectivă, oportună și binevenită. Poate trebuia să adaug și necesară, dar, conform cunoscutului proverb: „câinii latră, ursul merge”, eu am scris un „Audit în epigrama românească” și am publicat vreo 19 numere de revistă „on-line”, intitulată „Gura lumii”, în care am scos în evidență, cu probe, cu exemple și argumente faptul că lumea epigramei se îndreaptă într-o direcție greșită. Chiar dacă, poate, nu am avut dreptate în tot ce am întreprins, foarte mulți au fost de partea mea, m-au susținut și mi-au spus să nu întrerup demersul. Toată această acțiune mi-a adus mari prejudicii, mi i-am pus în cap, nu doar pe impostori, ci și pe mai marii diriguitori din lumea epigramei, deoarece, spre ghinionul lor, dacă analizez o carte, o culegere sau o antologie și descopeream greșeli de construcție/prozodie, nu iertam. Doamnei Elis i-am spus că e „pacienta mea” (*Doamna doctoră Elis, Prin mai tot ce face ea, În materie de scris/ Este pacienta mea*). Această epigramă i-a plăcut mult profesorului Ștefan Cazimir și este inclusă în cartea „Reporter în regatul epigramei”. Pe George Corbu l-am acuzat de „evaziune pliscală”, de „favorizarea impostorului” și „abuz în deserviciul epigramei”, dar, după ce m-a pedepsit multă vreme, în cele din urmă ne-am împăcat. Mi-a scris câteva prefețe la *Galeria marilor epigramiști*, o postfață la cartea „Cu aforismul prin lumea epigramei” și prefața la ultima mea carte, pe care o tipăresc peste puțin timp. Suntem în relații de normalitate.

Dar să revenim la subiect, adică la articolul dvs. Personal mi-a plăcut. Aveți condei. Cu siguranță articolul îl consider și necesar. E scris de un profesionist, dar unii nu îl vor gusta, deoarece se simt vizați. Câțiva sunt de prin județul dvs și împrejurimi. Dar subiectul tratează tot angrenajul epigramatico-umoristic. Și acum câteva paranteze despre revistele de umor.

- Am constatat, cu mult regret că, după plecarea lui Adrian Grăjdeanu, revista *Scârț*, dintr-o revistă de umor, a devenit o revistă de familie și de cumetrie. Acolo am văzut rubrica „Trimise la” sau pagini întregi cu operele conducătorilor revistei. Unii se laudă cu premiile/mențiunile sau diplomele de participare și au trecut de la epigramă la poezie, considerând că poezia e adevărata lor vocație sau că sunt geniali în tot ce fac. Precum regele Midas, tot ce ating, devine operă de artă. Cu diferența că Midas, tot ce atingea, devenea aur. *Să nu-ți faci rol cioplit*, spune un actor din Tg.Jiu.

- Despre revista *Acus*, în care sunt prezent de câteva numere, nu pot spune multe, decât că redactorul șef nu publică orice. Cântărește mult ce dă la tipar să nu deranjeze pe cineva. Păi, o revistă de umor trebuie să mai și deranjeze, să mai înțepe pe câte unul, dacă o face elegant, fără atacuri directe/deranjante. I-am trimis niște aforisme/panseuri cu ușoară referire la Corbu și Elis și nu a îndrăznit să le bage, deși i-am spus că-mi asum responsabilitatea.

- Iar despre revista „Epigrama” am făcut câteva observații pe care i le-am trimis prietenului meu Florin Rotaru, dar se pare că l-am supărat pe... redactorul șef.

- În concluzie nu îmi plac publicațiile care au clienții casei. Nu vreau să mi se acorde o pagină sau o coloană care era vizată de un abonat sau prieten al diriguitorului revistei.

- Nu îmi plac festivalurile care au câștigătorii dinainte cunoscuți/stabiliți.

M-am bucurat că lucrarea dvs se suprapune pe ideile/intervențiile mele. Aveți o prezentare/formulări și narațiuni elegante, de scriitor rasat. Dacă nu mi-ar fi plăcut, nu aș fi intervenit.

PS

- În revista festivalului Constantin Tănase 2024, *Aletheia*, am un articol în care tratez acest subiect dezvoltat de dvs. și vă atașez PDF-ul cu revista, poate nu o aveți, precum și word-ul, unde am selectat cu roșu subiectul comun.

- Vreau să vă trimit ultima mea carte „Dialoguri epigramatice” și vă întreb dacă adresa din Anuar e valabilă. Cartea nu costă nimic.

Vă urez multă sănătate și să scrieți la fel de bine. Cu stimă și prețuire,

Constantin Tudorache, Ploiești

GARIGATURA BOOKLOOK-ASUA

Desen de Costel Pătrășcanu, Brăila

M.B.B CA RISIPITOR DE EPIGRAME

NEMURITORUL

Am biruit Covid-ul și căldurile
De-o săptămână nu am strop de apă
Primesc salariu-ntr-o monedă calpă
Și-aștept la iarnă lupta cu facturile!

LANSARE DE CARTE

Cartea ce ne-ai prezentat-o
Ni s-a părut la toți un chin.
Dacă ne-ai fi lecturat-o
Dura probabil mult mai puțin!

PE REȚELE

Cât de frumos sunt pe rețele!
Am umor, sunt cult, firesc,
De-aceea jur pe toate cele,
În oglinzi să nu privesc!

UNEI DOAMNE „VIRTUOASE”

Era comoară la părinți
Și mândră-n toate cele,
Cum sunt fecioarele-ntr-o sfînți,
Dar nicidecum ca ele!

CANADIENE D-ALE LUI SORIN FINCHELSTEIN

LA CĂPĂȚĂIUL SOȚIEI

De vreo trei ani bunișori,
La mormânt mă duc cu flori,
Și-mi tot zic uimit: „Ptiu, drace;
Când încearcă, uite... tace!”

Costică, vezi că ți-am lăsat lista de cumpărături pe frigider!

SĂ NU-ȚI IEȘI AZI DIN MINȚI... CU ASEMENEA PĂRINȚI?

Să mă ierte Dumnezeu, dar o spun pe șleau și basta,
N-am crezut de când sunt eu c-oi trăi s-o văd și p-asta:
Orișicum ar fi s-o dau, fie lumea cum o fi,
Dar părinții nu mai au azi respect pentru copii;

Mă tot ia mama la zor, om la patrușopt de ani,
Pe-un ton amenințător, că mă va tăia la bani,
Și cum împrumut mereu bani din pensioara ei,
Să mă-ntrebe, cu tupeu, “ce fac eu cu banii mei”?!

Plus că mi-a mai și strigat, sictirită pe-unde va,
Să imi iau servicii odat’ căci s-a săturat și ea
Finanțându-mă mereu, și, ieșită din răbdări:
“Să muncesc să fac și eu bani măcar pentru țigări”!

Doar că eu, om serios, și integru, cu blazon,
Nu cobor atât de jos să mă vând pe-un milion,
Patru-cinci, ca manager... însă nu m-au angajat
Nici măcar pe-un șantier, fi’nd... supracalificat,
Iar babacu’, mai bengos, parcă nici n-ar fi al meu,
Cum le vede el pe dos, mă împinge doar la greu:

Booklook nr.79 pg. 30

Auzi tu, să mă însor, să am casă și copii,
Să mă zbat, să mă omor, până-n gât în datorii!

Hai că... aș fi încântat, s-aibe-o vilă, un Merțan,
Bani, la fel, de numărat și vacanțe cinci pe an,
Însă, el când m-a luat la vrăjeli, despre copii,
Să termine, l-am rugat, cu asemenea prostii!

Nu am chef, cum am mai spus, om integru, cu blazon
Să ajung eu îndispus, doar să fiu cu tata-n ton...
De-nsurat m-aș însura, însă nu-s diliu, tembel,
Să-mi bat joc de viața mea și să cresc un puradel,

Să-l îmbrac, s-am grija lui, să mă zbat ca să-l hrănesc,
Și să-l văd umblând haihui, iar eu fraier să muncesc,
Să aud că a chiulit de la școală-a copiat,
Iar apoi, când s-a mărit, să-și aducă fufe-n pat,

Să mă lupt cu viața grea, iară el să aibe haz
La șuete, la cafea, cu alți frecători de praz,
Iar la pensie de-ajung, moară Veta de glumesc,
Să nu pot, cât e de lung, nici măcar să îl caftesc!...

De-aia zic, om serios, om integru, cu blazon,
Ce fac ei, mă-ntorc pe dos, parc-aș fi de biberon,
Om la patrușopt de ani, să-mi bat joc de viața mea,
Să mă-nsor, să fac și bani... tot ce puii lor ar vrea!

Și, cum sunt pe lume mulți ce trăiesc acest calvar,
Precum io, stilați și culți, cu talente și cu har,
O spun iar, și-o spun pe șleau, și consider că-s corect:
Azi părinții nu mai au față de copii respect!

Valeriu Cercei, Canada

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

LA CHIRURGIE

Un hoț avea dureri acute,
‘Nălțând spre doctor ochii triști,
Ceru să-l opereze iute
Ca între... profesioniști.

Constanța Apostol

LA ORDINEA ZILEI

Șeful meu stimabil vine
Des neinvitat la mine
Și nu-i bai că stă la masă,
Dar mai ia și pentru-acasă...

Maria Chirtoacă

MUZA PICTORULUI

A avut odinioară,
Sâni de măr și corp de pară,
Fructele le-a mai păstrat
Numai că le-a inversat.

Monica M. Condan

CERTITUDINE

Că-i astăzi, mâine sau poimâine,
E altceva ce mă intrigă:
Guvernul va intra în pâine
S-o pună iar de mămăligă.

Florentina Loredana Dalian

O PREJUDECATĂ

Multă lume are prejudecata că medicii stomatologi sunt, din cauza profesiei, prea puțin milostivi. Și când umblă cu bormașina sau extrag o măsea și când îți spun cât te costă plăcerea. Dar nu-i chiar așa, cel puțin în cazul prietenului nostru, dentistul Kleinergris. Iată, de pildă, o întâmplare din cabinetul său. Într-o zi s-a prezentat la consultație o tânără doamnă elegantă și frumoasă. Avea părul negru, fața smeadă, ochii albaștri, genele lungi și... dinții galbeni. Doctorul Kleinergris a invitat-o pe scaunul ăla special și cu mult tact a întrebat-o ce o supără.

Doamna a spus cu vocea oarecum voalată, ceea ce era de presupus, dentistul a trecut cu instrumentele peste toată dantura și a întrebat "de când?".

– De vreun an de zile, dar din zi în zi, din ce în ce, mai pronunțat. Au mai fost niște întrebări, evident profesionale, până ce a picat întrebarea esențială:

- Fumați?
- Da, a mărturisit doamna.
- Mult?
- Așa și așa...
- Cam câte țigări pe zi?
- Păi, cam trei pachete.

Puțin surprins, dentistul Kleinergris a exclamat:

- Mult, dragă doamnă, foarte mult! Foarte, foarte mult...
- Asta-i mult? Ce se poate spune atunci despre soțul meu care fumează patru pachete de țigări americane în fiecare zi? Aici trebuie să recunoaștem că amicul Kleinergris nu a mai gândit profesional, ci s-a comportat ca oricare din noi, făcând niscaiva socoteli: cam cât cheltuiește aproximativ familia pe zi, pe săptămână și pe lună... Și a exclamat spontan:
- Dar, doamnă, asta înseamnă o groază de bani!!

Doamna a precizat însă logic:

- La dracu cu banii, importantă e sănătatea!

Nu mai știm dacă tratamentul de albire a dinților a reușit sau nu.

Dorel Schor

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

PRUDENȚĂ PE LITORAL

Azi marea face valuri line,
E foarte liniștită, dar
Cum încă nu înot prea bine,
M-am agățat de-un salvamar.

UN SOȚ FERICIT

Secretu' lesne-i a-l ghici,
Constă în marea măiestrie
De-a conjuga un verb - a ști:
Eu știu, tu știi, doar el nu știe.

Adela Cotul

CU SCÂNTEI

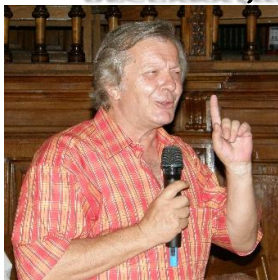
Priviri mi-aruncase cu ură
Vecinul, în mijlocul verii,
Dar eu l-am tratat cu căldură
Că-ndată-a chemat pompierii.

CU GÂND LA ÎNSURĂTOARE

Clădind o casă, ca băieții,
El șlefua de zor pereții
Să aibă, de-o să-nghită hapul,
Un loc să poată da cu capul.

Daria Dumescu

DECLARAȚIILE TRUBADURULUI IRONIC

DECLARAȚIE PENTRU O FARMACISTĂ

Fiindcă-mi stârnea dureri de cap,
Am alergat la tine-n trap,
Că poate îmi prescrii vreun „hap”
Și de migrene o să scap...
Și chiar dac-ar părea banal,
Când te-am zărit la interval,
M-a inundat așa un val,
Că ți-am cerut extraveral...
Dar, când te-am revăzut apoi
Și am rămas numai noi doi,
Stomacu-mi s-a făcut greoi,

Asemenea unui pietroi...
Atunci mi-ai dat un triferment,
Ca să-mi digere-n mod decent,
Amorul meu efervescent,
Care mă chinuie frecvent...
Iar când ți-am zis că ești de vină,
Că dorul nu mi se alină,
Mi-ai dat pe loc o aspirină,
S-o iau spre seară, după cină,
Că n-ai pastile pentru-amor
Și nici spre-a potoli vreun dor,
Sau orice formă de fior,
Care mă macină de zor...
Crezând că vreau vreo aventură,
Ai fost cu mine foarte dură
Și mi-ai propus să fac o cură,
De ceai ... Pe bază de bromură...
Dar când ți-am spus că nu-i de șagă,
Sau poate vreo dorință vagă,
Că-ntradevăr tu îmi ești dragă,
Mi-ai spus discret: „ia-ți o viagră !”

Doru Melnic

CLASICI ÎN VIAȚĂ: *Mircea Dinescu*

AI GRIJĂ

Ai grijă să nu faci și tu explozie
(din înger n-a rămas nici măcar o schijă)
calcă pe vârful plopilor cu grijă
să nu verși sufertașul cu ambrozie.

Sânt zeii abandonăți ca puii mâșii
prin gropile cerești scâncind de sete,
sânt arhitecții Domnului, în cete,
ce-au lins pe urma lui dâra tărășii.

Tu voiajor al stărilor de transă
ai grijă de căminul de bătrâni,
minte-i c-au fost eroi și c-au fost buni
și că mai au acolo jos o șansă!

DESTIN ÎN FLĂCĂRI

Eu am dormit cu pictorul boem,
Pe-un maldăr de reviste literare,
Iar ordinul pe zi era “Ce bem?!”,
Că pâine mai aveam prin buzunare.
Și-am locuit aproape clandestin
În cinci subsoluri și vreo trei mansarde,
Cu o dispensă dată de Destin:
Să nu chem pompierii dacă arde.
Și cum eram un biet poet pârilit
Nu m-am sfiit să suflu-n pălălaie
Știind că Labiș s-a împotmolit
În votcă, în femei și în tramvaie.
Votcii i-am zis de-atuncea genocid,
Tramvaiului, un prost cu două clase,
Iar pe femei m-am cățarat timid
Ca să le scutur floarea de mătase.
Dar hăituit întruna de Destin,
Azi m-a amenințat cu pușcăria,
Că stau în mine însumi clandestin
Și pân-acum nu mi-am plătit chiria.

ÎNȚEPĂTURI ÎN AMFIBRAH

OPORTUNITĂȚI ÎN PANDEMIE

Nu-ncape defel îndoială,
Spitalele fost-au utile:
Acolo mureai și de boală,
Dar mult mai ușor chiar cu zile.

SFAT

De vezi undeva o codană
Cu chip luminos și vioi,
Nu-ți fă remușcări de pomană
Când anii te trag înapoi!

UNEI BEIZADELE

Se lăfăie-n cluburi și baruri,
Cu fete, cu muzici și fani,
Părinții mereu au coșmaruri,
Iar el...trai neneacă, pe bani!

REUNIUNE DE FAMILIE

Când frigul se lasă în casă
Și crivățul urlă pe-afară,
Ne strângem cu toții la masă...
„Ce bine-o să fie la vară!”

ECONOMIE

De teamă că suntem în criză,
Se-nvârte contorul și-i bai,
Le scoatem pe toate din priză,
Căci frica e ruptă din rai.

SFATURI

De vrei să ajungi cât mai sus,
Respectă tot ceea ce-am spus:
Nu merge la șef sfidător
Și nu fă cu șefa amor!

ÎNTRE PRIETENI

Mereu când mă duc la servicii,
Îi dau la iubită pupici;
„Și eu o să-i dau la a mea...
Aștept doar să pleci dumneata!”

CRIZĂ

Acum chiar și-n iad e mai bine:
Toți dracii au fost dați afară
Și nu fierb cazane cu smoolă,
Căci gaz, prin conductă, nu vine!

ROMANTIC

Pe plajă, când stai și ți-e bine,
Îți simt mai intens răsuflarea
Și nu știu ce-mi place la tine:
Loțiunea, nisipul sau marea?

PROSPERITATE

Cândva vom avea bani cu carul
Și bine-o să fie din nou,
Că leul va fi cât dolarul
Iar boul va fi cât un ou!

CONCLUZIE

În veacul pe care-l trăim,
Când lumea e-aproape să piară,
Ajungem cu toți să gândim,
Că omul e propria fiară!

AVENTURI NOCTURNE

Ea, seară de seară,
Ieșea des pe-afară,
Iar el, ca un fraier,
Credea că ia aer.

CLIENT FIDEL

Cu greu de bufet se desparte,
Căci vodca o simte în nări
Și casa e mult prea departe,
Când merge pe șapte cărări!

Vasile Bordianu, Prăjeni, Botoșani

NEWTON

Într-o zi, Newton se duse în grădină și se rezemă de trunchiul unui măr. Cum îl văzură, două mere de pe o cracă de deasupra, se luară la harță care să cadă în capul lui. Unul, că el, celălalt, că el, se freacă cu codițele de cracă, se zbătură, se loviră și, până la urmă, unul dintre cele două mere porni fericit spre capul lui Newton. Dar, cum socoteala de pe cracă nu se potrivește cu cea de jos, Newton se aplecă după un melc, iar mărul îi căzu pe spate. Speriat, Newton luă mărul și îl azvârli cât colo.

Nu trecu multă vreme și al doilea măr, după ce își stabilise o traiectorie calculată, se desprinse de cracă și... poc în capul lui Newton. Supărat din cale-afară, Newton se dezlănțui:

– Mere tâmpite, v-ați găsit chiar acum să cădeți toate!

Și... zvârrr cu el cât mai departe!

Nici nu se calmă bine Newton, că auzi o voce:

– Newtooon!

– Da, mamăăă!

– Unde ești?

– În grădină.

– Hai să ne pregătim! Trebuie să mergem la cinema. Doar nu vrei să pierdem Captain America!

– Ok, mamă. Vin acum.

Nici nu se ridică Newton bine, că încă un măr luă contact cu pământul pentru eternitate. Newton întoarse capul și spuse cu glas tare:

– Au înnebunit merele astea, frate!

Morala: Când ești măr, trebuie să te asiguri în capul cărui Newton trebuie să cazi.

Florin Alexandru – Collombo, Constanța

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

SERVICE DOGARU

A descins de la curbură
De Carpați și unii-o roagă
Să le pună - de se-ndură -,
Unde-i lipsă, câte-o doagă.

DE PE CENTURA GÂNDIRII

Pe o margine de drum,
Cugeta o față – tristă:
Din ce-am fost, mai sunt acum
O sărmană sictiri(s)tă!

LOTUL DE LOBBY

La partide în derivă
Vin experți agricultori,
Care cânepă cultivă,
Mai apoi să tragă sfori.

Alexandra Dogaru

NUNTĂ LEGALĂ CU SURPRIZE

Prin sat e lumea-ngrijorată
Că n-au ajuns jandarmii-ndată,
Când socrii se băteau mai tare,
Că n-a fost Gheorghe fată mare...

MODERNIZARE

Azi, când nu e chef de muncă,
Într-un gest involuntar,
Au ieșit țărani pe luncă,
Dar să facă un grătar.

CONCLUZIE

Frumusețea-i trecătoare,
Gheara timpului pândește,
Și-n a lumilor vâltoare,
Doar prostia înflorește!

Any Drăgoianu

SENIORUL ALPI-nist

DUPĂ CHEF

C-un vechi amic am chefuit
Și am ajuns acasă clamp,
Însă aicea m-au trezit
Amenințări mai mari ca Trump.

DE MOȘ NICOLAE

În noaptea asta spiridușă
Și Moșul bun m-a evitat,
Că ghetetele de pus la ușă
Le-am dat de ieri la reparat.

ULTIMA LUI DORINȚĂ

Prea mult în viață i-a plăcut tăria
Și deseori a dat de înțeles
C-ar vrea și mort, să aibă bucuria
De-a fi stropit cu ea chiar și-n exces.

UNUI ALES ABSENTEIST

O dată-ajuns parlamentar
Și-a etalat și-o competență,
Ce o susține foarte clar
Printr-o statornică absență.

D-ALE CĂSNICIEI

Mi-i căsnicia ideală
Și altceva nici nu-mi doresc mai mult,
Rețeta-i simplă, chiar banală:
Ea turuie, eu mă prefac c-ascult.

DE SEZON

E iarnă grea, cu aspru ger,
Dar știu cum o pot trece,
Stau lângă un calorifer
Sorbind din berea rece.

LA BĂTRÂNEȚE

Aflat acum la vârstă grea
De fete nu mai am habar,
Dar, drept vă spun, tare-aș mai bea
Câte-o Fetească de Cotnar.

LA CHEF CU AMICII

Amicii mei, ridic paharul
Să-mi fie dulce tot amarul,
Ce îl presimt în seara asta
Când m-o întâmpina nevasta.

MINISTREASA DE MEDIU

A golit ea lacul,
Mare-i dandanaua,
Dar găsit-a leacul:
Apă cu sacaua!

MAGISTRAȚII (1)

Se bat mereu cu pumni-n piept
Că ei sunt oamenii de „drept”.
O fi, dar văd în dreapta cale
Cam multe „strâmbe” speciale.

MAGISTRAȚII (2)

Ei, ce împart dreptate,
Cu-a lor „speciale”.
Ne-au adus în cale
Multă strâmbătate.

GERUL IERNII

Înfrunt și gerul de temut,
Că mi-am călit făptura
Și nu prea des mă dau bătut...
Doar când primesc factura.

Mihai Caba

EPIGRAME DESPRE VIITORUL PLANETEI ȘI INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ (A.I.)

PRIVIND SPRE VIITOR

Lumea sigur va renaște
După criza mondială,
Dar mă-ntreb, cu îndoială,
„Și apoi ce ne mai paște?!”

PE PĂMÂNT CA LA NIMENI

Sosit c-o farfurie zburătoare,
Un marțian rostește cu mirare:
Planeta voastră nu-i deloc curată,
Chiar și politica e foarte poluată.

SCRUTÂND VIITORUL

De privim în perspectivă
Vom produce, cu temei,
Energie-alternativă
Din curentul... de idei!

MAȘINA VIITORULUI

Va merge fără de șofer
Fiind condusă de-un robot
Și-apoi, așa precum socot
Și fără nici un pasager.

COPIIUL VIITORULUI

Se naște pentru ca să-nvingă
Și spre a deveni vedetă,
Căci mama lui e-o eprubetă,
Iar tatăl... acul de seringă.

A.I.

Realitate epocală
Stă tot mereu cu noi la masă;
Dar dacă este virtuală
Mai poate fi și virtuoasă?

ÎNTREBARE FUNDAMENTALĂ

Problema pare-a fi primordială
Și nu e chiar deloc o fantezie:
Inteligența artificială
Ar suferi cumva de nebunie?!

AMOR ÎN 2050

În lumea noastră virtuală,
Am auzit un aprig zvon:
Spre bucuria generală,
S-ar face-amor prin telefon!

O PRIVIRE SPRE VIITOR

Un android, lucrând pe lună,
Privind spre oameni, pe pământ
Părea că ar dori să spună:
„Doar eu mă țin azi de cuvânt!”

PROBLEMĂ DE VIITOR

În lumea asta cvasivirtuală
Un umorist de top a întreat:
„Pot oare acuza de plagiat
Inteligența artificială?!”

DRAGI EXTRATEREȘTRI, AJUTAȚI-NE!

Omuleți cu tentă verzulie,
Observând cum lumea ni se pierde,
Vă rugăm produceți energie
Verde!

EVOLUȚIE

Ieri călătoream c-un avion
Într-o lume, evident reală;
Azi umblăm, mișcând doar un buton
Prin realitatea virtuală.

ÎN LUMEA NOUĂ

Azi, notez plin de regret:
Lumea, pentru mulți amici
Ce pretind c-ar fi voinici,
E-un ecran de *internet!*

Eugen Deutsch

ANAPESTICIDE EPIGRAMATICE CONJUGALE

CONDIȚIE NECESARĂ

Cert ar fi o *nevastă perfectă*
Doar femeia ce strict ar urma
Conjectura aceasta directă:
„Cel puțin un amant ar avea!”

CÂND SOȚUL N-O SATISFACE

Datoria, se pare,
Să și-o facă, fentează,
Dar și ea tatonează
La vecin compensare.

BURLACUL

E bărbatul ce nu-și prea găsește
O nevastă, alături să-i fie,
Căci de ani și de ani întâlnește
Doar „logodnice” de meserie.

DUPĂ FAPTĂ ȘI RĂSPLATĂ

Aburită femeia-n decor,
Acceptă ca să-i fie nevastă;
El plecând, îl pocni o năpastă
Căci acum *se usucă...* de dor!

FĂRĂ JENĂ

De-s neveste sau doar domnișoare,
Vezi prin parcuri cu zeci de alei
Și femei de moravuri *ușoare*
Ce se plimbă cu oamenii *grei*.

NU-I TOTUL PIERDUT

Plictisită de-acasă
Cu-al ei soț *expirat*,
O făcu mai „focoasă”
Un amant *inspirat*.

ALERTĂ DE GRADUL ZERO

Cel mai dur ROALERT
E atunci - în mod cert -
Când constăți ca sărmanii
C-au „zburat” chiar toți banii!

NIMFOMANĂ GRIJULIE

Când cel vechi, un rebut,
Devenise prea *mic*,
Vibrator nou a vrut...
Dar mai *mare...* un pic.

„ARMONIE” CONJUGALĂ

C-o nevastă ce mult m-a iubit,
Mai tot timpul m-am sacrificat,
Și la alte femei am dormit,
Ca să aibă, lejer, loc în pat.

ADAPTARE

La vădane mai rar astăzi merg,
Doar atunci când îmi amintesc,
Iar spre tinere nu mai alerg
Ci încerc al meu pas să-l strunesc!

BĂGAȚI LA CAP, DOAMNELOR!

Un bărbat să iubească - spun tare -
Chiar și două femei, nu-i în stare,
Căci se poate așa întâmpla:
Pe-amândouă le va înșela!

UNOR DEBUTANTE ÎN SEX

La plecare, când vă parfumați
Și pe *glezne* e bine să dați,
Că-i posibil *pe umeri s-ajungă*
Când partida devine mai lungă!

DISCUȚIE AMIABILĂ

Întrebată câți soți a avut,
Precizare, urgent a cerut:
„Doar să afli acum, tu vrei
Câți avui *și-n afară de-ai mei?!*”

Mihai Haivas

UN MAESTRU AL VERSURILOR IRONICE

RONDELUL DEGHIZĂRII

Când vor dreptatea s-o împartă
Judecătorii vechi sau noi,
Cu inculpații-s în război,
Pe unii, uneori, îi iartă.

De-i vezi, ai spune că-s eroi,
Așa se zbat, ingrată soartă:
Când vor dreptatea s-o împartă
Judecătorii vechi sau noi,

La bal mascalat cu-a mea consoartă
Mă aflu, dansul e în toi,
Văd măști de vulpi, de porci, de boi,
Cum sunt, de fapt, cei ce le poartă...

Când vor dreptatea s-o împartă.

RONDEL DE SFÂRȘIT DE AN

E sacul vieții mai ușor,
Un an de zile-a dispărut,
Ce se adună la trecut,
Scăzând din cei de viitor.

Greșelilor plătesc tribut
Ca orișicare muritor...
E sacul vieții-i mai ușor,
Un an de zile-a dispărut.

Dar sper să am de-acuma spor
În ceea ce am de făcut,
Știind de-un fapt ce pare scut,
Având o spuză de umor...

E sacul vieții mai ușor.

RONDELUL PAPUGIULUI

Nicicând nu este prea târziu
Când ai să faci un bine-n lume
Sunt vorbe vechi și nu sunt glume
Ce se transmit din tată-n fiu.

Așa-i la toți cei cu renume
De la cel blond la tuciuriu:
Nicicând nu este prea târziu
Când ai să faci un bine-n lume.

Dar este câte-un papugiu
Ce are-o datorie-anume
El o și trece la „postume”
Aflând de fapt ce toți o știu:

Nicicând nu este prea târziu.

BOUL ȘI VULPOIUL

Fabulă după Stelian Filip

Un bou trăgea din greu la plug
Pe-un câmp mult prea bătătorit,
Purtând povara unui jug
Masiv, de vreme lustruit.

Trecând pe-acolo un vulpoi,
Îi zise scurt: - Să te ajut?
Că-n loc de unul, de sunt doi,
Efortul este mai scăzut.

- La mijloc e un vicleșug,
Ceva, cred eu, exagerat,
Cum o să tragi cu mine-n jug,
Perfidule vulpoi roșcat?!

- Să fiu sub jug, eu nu am spus
Nicicând, cum poți așa să zici?
Vei trage tu, eu sunt dispus
Să tot pocnesc de zor din bici.

Morala, poate orișicare
S-o afle, că-i usturătoare:
Pe lângă unul ce muncește
E și acel ce biciuiește.

Vasile Larco

CĂMAȘA

Înghetaț bocnă, după ce am reușit să pornesc mașina, odată urnită din loc, dau drumul la radio pe-ale cărei unde o fătucă se ruga de unul să-i lase o cămașă să se îmbrace cu ea, să-l simtă nu știu cum și nu știu ce, mă rog, o tânguială pentru o biată cămeșă! Nu, nu era Lidia Buble, nu săriți pe mine, că pe aia o știu! Altă fată, despre o altă cămașă!

Acuma, mă întreb și eu ca un neștiutor ce mă află: o fi vorba despre vreun fetiș, ceva, că altfel de ce să-i porți cămeșă omului? Nu-i practic, nu-i igienic, chiar nu văd niciun motiv, mai ales că, mai nou și fetele poartă cămăși și pantaloni; nu-i o mare chestie! Femei cu barbă am văzut, bărbați cu părul lung sunt, o parte se îmbracă și în fuste și nu mă refer aici, neapărat, la scoțieni! Nu mai vorbesc de schimbări de sex! Ce-i cu confuzia asta? Cum de s-a ajuns aici? Cred că totul a început când bărbatul preistoric și-a luat partenera la vânatoare prima dată! În mod sigur, atunci, au început și fițele femeii:

- Aaaa, așa se aruncă sulița? Nu ești bun de nimic! Dă-te la o parte să omor eu mamutul ăla, că-l chinui degeaba! Nu ești bun nici de zeama ouălor! Mereu trebuie să fac eu totul! Dă cămașa aia încoace să pun carnea în ea, că doar nu vrei s-o duc în mână! Hai, nu te mai mocăi atâta și dispări și fă curat în peșteră, că la altceva nu ești bun!

Eu zic să facem puțină ordine, să ne organizăm un pic, dacă știți despre ce-i vorba și să nu mai amestecăm lucrurile, că vedeți la ce nenorociri s-a ajuns! Așa că propun măsuri drastice și urgente pentru restabilirea ordinii conjugale: dacă un bărbat e prins că dă cu aspiratorul sau gătește, una mie lei amendă! Dacă o femeie este prinsă cu ciocanul în mână, nu râdeți, că știți exact la ce m-am referit, sau repară ceva prin casă, amendă!

Astăzi, plec mai devreme de la muncă să-mi ascund și cămășile și pantalonii! Am zis!

Romică Brunchi, Vaslui

VORBE DE DUH ȘI CU DUH

- *Marii nefericiți sunt cei care nu au descoperit micile bucurii.
- *Doamne, nu le mai da oamenilor singuri sărbători! Că nu există dar mai otrăvit decât acesta.
- *România de astăzi nu este o țară a nimănui. Este a câtorva.
- *Prea multe potăi ridică piciorul pe idealurile noastre.
- *Când târătoarele nu-ți dau pace, nu ai încotro. Trebuie să zbori!
- *Unele universități de astăzi sunt ca o schimbare de sex. Te duci acolo bou și te întorci... vacă.
- *Pe vremea fabuliștilor, animalele vorbeau. Acum, unele dintre ele s-au apucat și de scris.
- *Îmi doresc să fiu un scriitor de valoare medie. Geniali sunt foarte mulți și medicii mi-au recomandat să evit aglomerațiile.
- *Cu timpul, marile umbre devin torțe.
- *Geniilor li se iartă orice. Dar mult mai târziu.
- *Sarcinile scriitorului român de astăzi sunt întreprinse. El își scrie cărțile, le tipărește cu banii lui și, tot el trebuie să le și citească.

Vasile Ghica, Tecuci

MAGUL DIN LIVEZILE NORDULUI

VIAȚA POLITICĂ

Un tsunami de proporții
Vrea să iasă la iveală:
Zi de zi gustăm noi porții
Dintr-o mare trâncăneală.

BLESTEM UNUI POLITICIAN

C-o mulțime de păcate,
Ne-ai dat răul pe cărare;
Să ajungi chiar ca Socrate:
Nas turtit și burtă mare!

ALOCAȚIILE

Acuma nu se mai măresc
Și vestea este una rea:
Bețivii se îmbolnăvesc
Căci nu mai au bani ca să bea.

SOARTA OMULUI MODERN

Dacă „dinții” din furtună
Roade-vor mereu din pom,
Peste ani vezi cum se-adună
Multe cioburi mici... din om!

DEGRADARE (amfibrahic)

Frumosul, deloc nu mai crește,
Intrat e pe drumul îngust;
Mereu, peste tot, se-mpuțește
Haznaua prostului gust.

SPERANȚELE

Ajung cu tâmplele cărunte
Și-arzând, sunt transformate-n scrum;
Deci nu ajung pe nici un munte,
Ci-nsoțitoare doar de drum!

DORINȚĂ

Ca la jocul de popice,
Totul pică în final;
Sper, un fulger să despice
Țeasta unui criminal.

MIRACOLUL VINULUI

Omul, când îmbătrânește,
Resemnat, el nu se plânge;
Vraja vinului tot crește
Și pătrunde chiar în sânge.

AGENȚIILE

Cineva le-a zis „străine”,
Însă ele-s de la noi;
Sunt doar trântori de albine
Ce-au stomacul... un butoi.

ELEVII ROMĂNI RĂU EDUCAȚI

Faima noastră o să crească,
Ne-am îndeplinit prologul:
Vor, din plin, să folosească
Băuturi, țigări și drogul.

TRUMP

Vrea să fie cel mai cel
Și nu e deloc cuminte;
Toți acum se tem că-n el
A intrat o altă minte!

MUNCA PRIMEAZĂ

Zi de zi, cu sapa-n mână,
N-are timp nici de loisir
Și-al plăcerii timp se-amână,
Când e-n „hamuri” domn' PROFIR!

Constantin Profir

O, VOI, BĂRBAȚI GLUMEȚI CE M-AȚI IUBIT!

Parodie după poezia „O, voi iubiri din vremuri mult apuse” de George Petrone

O, voi, bărbați glumeți ce m-ați iubit,
Cu mușchi de fier, cu palme cât lopata,
Ce vă făcuse munca - și armata -
Cu piept bombat și spate dăltuit!

Volubili, puși pe glume și smintiți,
Mușcați cu ironia pân' la sânge...
O, ce vă mai plăcea pe-atunci a strânge
Femeile în brațe! V-amintiți?

De pildă, Noni... Noni ce părea
Neptun abia ieșit din spuma mării,
Ce meșter, Doamne-n arta acostării,
Un ceas nu am putut a-i rezista.

Vai, ce-a ajuns! Din câte-am auzit,
A strâns o sută patruzeci de kile,
Se mișcă greu, mănâncă doar pastile
Și e confuz, peltic și bâlbâit.

Ori Vili ce făcea scamatorii,
Uimindu-mă cu sprinteneala mâinii,
Când iese prin Copou îl latră câinii
Și e-nglodat cu totu-n datorii!

Mai scrie încă, muncă în zadar,
Trimite poezii pe la concursuri,
Da-n ciuda repetatelor recursuri,
E premiat din ce în ce mai rar.

Sau George, ce prezență colosală,
Acum trezeci de ani, la festivaluri!
Îmi ridică rochița cu voaluri
Și m-așeza cu dragoste în poală.

Pe vremuri era tare ca o stâncă,
Dar azi e ulceros și cirozat,
Cu pietre la rinichi și la ficat,
Nu bea și nu fumează, nu mănâncă.

De Nae ce să zic? Neras, netuns,
Mă săruta pe cine știe unde...
Ce mai știa nebunul a pătrunde
Acolo unde nu mulți au pătruns!

Acum ar mai pătrunde, dar în van,
S-a ramolit de-atâta băutură,
Mai are... nu mai are dinți în gură,
Și dacă bea, vomită un lighean.

De Petru -de la mare- ce să spun?
Băiat frumos cum este numai zeul,
Ce controla-n Constanța UTC - ul
Și mă iubea-ntr-o vilă la Neptun,

Acuma are tot mereu migrene
Și stă retras acasă-ntr-un balcon,
Mai bea doar lapte, bragă și sifon
Și scrie ne-ncetat shaltiniene.

Mihai, ce m-a iubit un an și-o vară,
M-a cucerit cu elocința lui,
Era un avocat cum altul nu-i
Și m-a chemat să mă exprim la bară.

Acum doar în prezidii dă din gură,
În rest e prin biserici, mănăstiri,
Trăiește astăzi doar din amintiri
Și se hrănește numai cu prescură.

Cornel... boemu-nalt cu ochi căprui,
Ce-avea un job la radio cândva...
L-am ascultat o oră și ceva
Și m-am îndrăgostit de vocea lui.

Era bărbat în vână, în putere,
Dar a băut tării, ca un nebun,
Trăgea și trei pachete de tutun
Și-acuma are stenturi în artere.

Iertare c-am pus degetul pe rană...
Să știți că eu mă țin destul de bine!
Să fiu în ton cu vremea care vine,
M-am împrietenit c-o lesbiană.

M-am integrat recent în lumea lor
Și lupt pe baricade cu ardoare
Să fie și la noi legalizare,
Că vreau să mă mărit... să mă însor...

Petru Ioan Gârda, Cluj-Napoca

INTRĂ CURAJOS ÎN BOOKLOOK

FETE PILITE

Prin minune dacă plec,
Cu fetele nu mă-ntrec:
Grațioase-n bar, pilite,
Le prefer doar ca iubite.

CHEF DE GRĂTAR CU PRIETENII

Căldura-i mare la grătar,
Dar munca nu e în zadar;
Cum fumul urcă a nevoie,
Tu te-afumi... ei râd-n voie.

MĂRTURISIRE

După un chef, cu multele pahare,
Cum era dornică de-o confruntare,
Admiri cultura vastă ce o are,
Din multe ore lungi de tras la fiare.

DE VINĂ SUNT NECUNOSCULETELE

Cum e matematiciano-n frunte,
Și țara merge cu mult spor.
De ce aud mulțimi strigând în cor:
„Cam câte ar mai fi necunoscute”?

DE FAȚADĂ

E fața-i fină, ca de fată,
Privirea blândă și senină,
Dar când apare în lumină,
Băiatul fin o face lată.

BĂRBAȚI CURAJOȘI

Noi nu capitulăm ușor în cramă,
C-avem curaj, așa ca-n epigramă;
Să scoatem iute capul la lumină,
Desigur, mai ales pe lună plină.

BANII DE CONCEDIU

Concediu-i fain pe litoral,
E multă lume, ca la bal
Și toți privesc în largul zării
Banii duși de valul mării.

Ionel Pintilii

OMAGIUL PATRIARHULUI EPIGRAMIST

MARELUI NOSTRU CARAGIALE

Mata ai tot pocnit din bici
La moftangii și la bibici,
Azi e mai greu, nu prea se poate
Căci au mai toți – imunitate!

SOLUȚIE

Noi, de corupți, putem scăpa
Și-așa ceva ar vrea tot omu',
Numai atunci când îi vom da
Pe mâna doctorului Ciomu.

CREDULITATE

Când ai și soacră și soție,
Un fel de miniparlament,
Eu cred că-i gafă sau prostie,
Să spui că ești independent.

SINCERITATE

De mă-ntrebi ce-i mâța,
Îți răspund fățiș:
Este pisicuța
După măritiș!

CONSTATARE

Femeia-i bucuria vieții
Și asta din motive varii;
În versuri o slăvesc poeții,
De regulă, celibatarii.

REFREN

Fetițe dulci ca-n București,
Chiar și la Istanbul găsești,
Dar am aflat, citind în astre,
Că și acelea-s de-ale noastre.

FIDELITATEA EVEI

Eu pot să spun de ce anume,
Pe-alături Eva n-a călcat;
Fiindcă pe-atunci, în lume,
A existat doar un bărbat!

COPII DIN FLORI

Deși aud că uneori,
Se nasc copii și din flori,
Nu mi-a fost dat, măcar odată,
Să văd o floare-nșărcinată!

DISFUNCȚIONALITĂȚI

Poliția când i-arestează
Pe cei cu legile certați,
Justiția-i eliberează–
Din ce motive? Nu-ntrebați!

EXPLICAȚIE

De ce domnii avocați,
De rechini nu-s atacați?
Vă spun eu și am dreptate:
Din colegialitate!

INCONSECVENȚĂ

O fi ea "Dura lex sed lex",
Dar, drept să spun, rămân perplex,
Când văd că pentru mulți e mumă,
Iar pentru amărăți e ciumă!

LA MEDICUL DE FAMILIE

Cu multă dragoste m-a-ntâmpinat,
Atent m-a ascultat, m-a consultat,
Iar la plecarea de la dispensar,
Mi-a strecurat și-un plic în buzunar!

LONGEVITATE

Fumează zdravăn soacra mea
Și zilnic cinci cafele bea,
Bea țuică, vin de Drăgășani
Și are nouăzeci de ani!

Nicușor Constantinescu, 98 de ani

ȘCOALA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE

ÎNVĂȚĂMÂNT LA DISTANȚĂ

E cel ce capătă avânt
Și remarcabilă prestanță,
Când față de învățământ
Învățăceii iau... distanță!

Nicolae Căruceru

PITİPOANCA, LA LICEU

În clasa-a doișpea s-a rugat
S-o lase repetentă profii,
Deoarece n-a apucat
Să-și etaleze toți pantofii.

Vali Slavu

MIE ÎNSUMI

Cu băiatul meu, Costel,
Mă-nțeleg destul de bine:
Eu fac teme pentru el,
Iar el doarme pentru mine!

George Corbu

A ÎNCEPUT NOUL AN ȘCOLAR

„Am manuale noi, frumoase...
(Se lăuda ieri un școlar)
Atât de noi că nici nu-s scoase
Până acum de sub tipar!”

Liviu-Sergiu Manolache

ABSURDITATE

În era noastră furtunoasă,
Cum poți pretinde, celor mici,
Să aibă șapte ani de-acasă...
Când cresc mai mult pe la bunici?!

Constantin Cristian

LITERA X

Litera, deși celebră,
Tot rămâne o dispută,
Că elevii, la algebră,
Spun că-i o... necunoscută!

Nicolae Miha

ÎNTOARCEREA DE LA ȘCOALĂ

Tăticu-ntreabă-n mod firesc
Ce note-a mai primit recent,
Iar fiu-i strigă: „Nu vorbesc
Cu tatăl unui repetent!”

Ion Diviza

ELEVELE, AZI

Pe stradă, parcă-s iconițe!
Le scoți la tablă, dau din coate!
La discotecă-s păunițe,
Iar la examen... curci plouate!

Janet Nică

EXCESUL DE RELIGIE ÎN ȘCOLI

În școli, la sate și orașe,
Elevii sunt tot mai năuci,
Nu mai încep cu bastonașe,
Că trec direct să facă cruci.

Laurențiu Ghiță

UNUI ELEV SĂRAC CU DUHUL

Vraiștea de prin meninge,
Chiar de-aș vrea, nu pot s-o-mpiedic,
Ignoranța lui atinge
Un nivel „enciclopedic”!

George Petrone

ȘAPTE ANI DE-ACASĂ

Cu purtarea lui aleasă,
Te convinge chiar pe loc:
Are patru ani prin casă
Și vreo trei pe lângă bloc!

Sever Purcia

AFONUL

Ca tenor fără pereche,
Fredona mereu prin școală.
Tot trăgându-l de ureche...
I-au făcut-o... „muzicală”!

Marian Popescu

*Din volumul „Ghiozdanul cu surprize” apărut sub egida Uniunii Epigramiștilor
din România, în seria „Epigrama 2000”.*

ȘI UN ALT DUEL AL SONETIȘTILOR

SONET LUCID

Mai lesne dai ologului mișcare,
Cărbunelui luciri de diamante,
Umilului un aer de grandoare,
Și celui mai timid, porniri galante.

Mai simplu e s-aștepți, când n-ai răbdare,
Să râzi senin la farse dezolante,
Absurdului vădit să-i dai crezare,
Și-n orișice poet să vezi un Dante.

E mai ușor să cucerești Parnasul
Să desenezi pătrate cu compasul,
Din focul sacru să desprinzi scânteia,

Să ții în loc sosirea dimineții,
Să faci un nod la firul rupt al vieții,
Decât să te opui când vrea femeia...

Mircea Trifu

SONET STUPID

Sunt împieigat adjunct, Birou Mișcare...
Dormind în post vizez la diamante
Cum am văzut în filmele galante...
Și aventuri scăldate în grandoare

Himerice marfare dezolante;
Coșmaru-apoi mă scoate din răbdare –
Absurdului înclin să-i dau crezare,
Când pe peron un rom recită Dante.

Nu, n-am de gând să cuceresc Parnasul,
Și nici pe hartă să întind compasul;
Brichetei mai încerc, în gol, scânteia,

Aștept, pasiv, venirea dimineții,
Și mă întreb cam care-i sensul vieții...
Când împieigatul șef e tot femeia.

Sorin Finchelstein

DAR ȘI O IDILĂ...

IDILĂ RUSTICĂ

Falit în jocul dragostei,
Demult, într-un cătun odată,
Eram în vorbă cu o fată.
În gazdă sta într-un bordei:

Tavan cu lampă, lut pe jos,
Pe masă cărți, în colț un pat...
Dar când o imploram focos,
Ea îmi zicea că „e păcat”.

Deja știam că n-are rost
Să-i bat în geam la ceas de noapte;
Trezea dorințele cu șoapte,
Apoi spunea că ține post.

N-aveam pe cap nicio năpastă
Și am cerut-o de nevestă.
O jumătate dintr-un veac
Trecu, de când eram burlac.

Bărbați, femei mă scot din fire
Cu declarații de iubire;
Vânați cu arcul de Amor,
Nu pot dormi de drag și dor.

Orgolios, am încercat
S-o fac și pe soția mea
Să își declare dragostea,
Iar replica m-a încuiat:

„De treburi eu nu mai încap,
Iar tu, bărbate, ești buiac;
Doar nu m-aș fi legat la cap
Cu unul ce nu-mi e pe plac!”

Reformulând zicala veche
Despre iubiri predestinate,
Nu suntem *suflete pereche*,
Ci doar profund *afiliate*.

Victor Iosif

APEL LA AJUTOR UMANITAR

Ne-a vizitat la redacție cetățeanul Manole Basamac, 57 ani, de loc din satul Clăpăușii din Deal. Un om simplu, care toată viața a trudit din greu cu palmele bătătorite, pentru a face ogorul să rodească. Acum, la anii lui, trece printr-o grea cumpănă existențială și numai disperarea i-a purtat pașii către noi, ca o ultimă soluție. Dar să-l lăsăm chiar pe el, pe acest nefericit om, să-și depene firul povestirii.

Iată ce ne-a relatat: „Este la noi în sat un moșneag de 78 de ani care are o gospodărie frumoasă, că a fost agent veterinar. Casă mare, cu două atenanse, oi, capre, ograda plină cu gobăi și două vaci fătătoare. Mai are și câteva hectare de teren arabil, cum ieși din sat, pe stânga. Anul trecut i-a murit baba și acum e singur. M-am gândit că, dacă fac o operație de schimbare a sexului, poate mă ia de nevastă, că și eu sunt văduv. Și poate-i moștenesc averea că de dus n-o mai duce mult nici el, dar aud că operații din astea se fac numai la Viena și costă 40 de mii de euro. De unde, Doamne iartă-mă, să iau eu atâta bănet, ce, eu am conturi în bancă așa cum au alții? Și m-am gândit că dacă mă ajutați d-stră, să scrieți la revistă despre cazul meu, poate se ivesc donatori...”

Pe noi, sincer, ne-a emoționat până la lacrimi situația disperată în care se găsește acest om simplu, care nu vrea altceva decât să-și refacă viața și să-și găsească perechea potrivită.

- Și cum ai vrea să te cheme după operația de schimbare a sexului? - l-am întrebat cu blândețe pe Manole Basamac.

- Manuela – a răspuns el timid, îmbujorându-se feciorelnic în obraji și coborând sfios pleoapele...

Aceasta este, pe scurt, povestea răscolitoare a nefericitului vizitator. Dacă cititorii revistei vor să-i dea o mână de ajutor să-și vadă visul împlinit, să aducă banii direct la noi, că dânsul, așa cum rezultă de mai sus, nu are nici cont deschis, nici carduri bancare. Și, poate, cine știe, o să-i fim chiar noi nași la cununie, că multe s-au mai văzut pe lumea asta... Așteptăm...

George Petrone

SFAT BUN ȘI CA DE OBICEI INUTIL DEȘI ESTE BILINGV

POVAȚĂ PENTRU EPIGRAMIST

Dintre atâtea rânduiești,
De una trebuie s-ascultți :
Pe cititori să nu-i înșeli,
Că nici așa nu ai prea mulți.

WORDSMITHS, BEWARE!

To listen to those odd book breeders
Whose thought is worth more than a penny,
Beware not to offend your readers,
As we all know there aren't many...

Sorin Finchelstein

UN EXPERIMENT INEDIT PENTRU REVISTA NOASTRĂ

LA BAR

- Ce băiat urât, pletos.
Dansează în zeflema
Și mai e și zgomotos.
– Nu-i băiat, e fata mea.
- Îmi cer scuze, dacă vrei,
Cum acuma mi-am dat seama.
Sigur sunteți tatăl ei.
– Nu sunt tatăl, eu sunt mama.

MOTIV DE DIVORȚ

- Eu să divorțez aș vrea
Că așa nu se mai poate.
Mi-a mâncat din zestrea mea
Jumătate.

- Să-l îndrept nu am putut,
Sunt și oameni mai haini.
– Dar ce zestre ați avut?
– Am avut zece găini.

LEGEA

- Dacă chiar am învățat
Anul tot l-am repetat.
Mi-a fost greu a înțelege
A lui Arhimede lege.

- Tata e acum primar,
De va fi parlamentar
Mi-a promis, că-n Parlament,
O s-o schimbe el urgent.

AMENINȚAREA

- De un timp îmi este greu,
Supărat sunt tare,
Că primesc scrisori mereu
De amenințare.
- La Poliție ai fost?
– N-am ce face și nu risc,
Dar acolo n-are rost
Că vin toate de la fisc.

LA RESTAURANT

- Chelner, am ceva de spus,
Ține de abilitate,
Supa tu când ai adus
Ai vărsat-o jumătate.
- Așa este, domnul meu,
Dar atunci când o gustați
De acuma vă spun eu
Cred că mă felicitați.

DISCUȚIE ÎNTRE PRIETENE

- Astăzi Mimișor și-a luat
O rochiță nouă
Însă eu m-am bucurat
Și vă spun și vouă.
- De ce, i se potrivește?
Sau că n-a dat prea mulți bani?
– Nu, dar o îmbătrânește,
Cu aproape zece ani!

DISCUȚIE CONJUGALĂ

- Scumpo, când voi dispărea,
Tu cu cine o să stai?
– Apăi nu e niciun bai
O să stau cu sora mea.
- Iară eu când n-o să fiu
Să nu-ți pară că-i pustiu
Tu, bărbate, unde-oi sta?
– Tot așa, cu sora ta.

Constantin Bidulescu, București

OCTOGRAME

DANUBIANUL DÂMBOVIȚEAN RELOADED

AUTOEPITAF

Toată viaț-am hoinărit,
Ca un suflet aiurit.
După ce m-au îngropat,
Devenii om așezat.

LEGISLATIVĂ

Doar o cale-i indicată
Pentru-atâtea legi hilare:
Să dai statu-n judecată!
(Dar așa ceva el n-are).

GELOZIE

De la soață sunt cam trist,
Că mă supără întruna:
Are un manichiurist
Ce mereu îi cere mâna.

EPIGRAMĂ OENOLOGICĂ

E-o epigramă diferită,
La vinuri face ea reclamă
Și e atât de reușită,
"Că bună e de pus în c... ramă".

CREȘTERI SALARIALE

Chiar așteptam înfrigurat
Mărirea binefăcătoare;
Și-a mărit - am constatat -
Doar vârsta de pensionare.

DESTINUL

Bulversat îmi este somnul
Fie vara, fie toamna,
C-o s-ajung curând la Domnul,
Când voiam s-ajung la doamna...

PUSTIUL

Golind pahar după pahar,
C-așa doar are viziune,
Îl sideră un gând amar,
Că totul e deșertăciune.

MONA LISA

Gioconda ne-a surâs misterios?
S-a constatat și nu e niciun dubiu,
După un studiu foarte serios:
Citise epigrame de Danubiu.

FAMILIA DE ESCHIMOȘI

Cunoscând terenul,
El vâna tot anul.
Ei îi taie renul,
Iară ea, elanul.

BUGETUL ROMÂNIEI

Bugetul anilor ce vin
(Și nu-i o vorbă desuetă),
E-așa de mic și de puțin
C-ar încăpea într-o borsetă.

Radu Ionescu-Danubiu, București

COMORI BUZOIENE

MODĂ

Inteligența și prostia Țes
In mod egal o pânză pe planetă,
Prostia se-ntâlnește mult mai des
Fiindcă niciodată nu-i discretă.

PERSEVERENȚĂ

Chiar cei cu rezistența în declin
Și cu vederi din ce în ce mai slabe,
Găsesc un fir de adevăr în vin,
Pe care îl despică-n patru... labe.

Vasile Tîl Blidaru

UN COLABORATOR SURPRIZĂ

DILEMĂ

Că fericiți sunt cei săraci cu duhul,
E-nvățătura ce demult o știu,
Dar tot întreb, de mi s-a dus și buhul:
"Preafericiții unde se înscriu?"

CLASIFICARE

Multe tipuri de beții
Le evocă Păstorel;
Dar biped de nu te ții,
Toate ți se par la fel.

PARADOXUL PENSILOR

Mă laud și mă dau rotund
C-o pensie ce-i nesimțită!
E drept, n-o simt (și nu v-ascund),
Că-i mică și nefericită...

SUPER AFACERE

Dacă stau să mă gândesc mai bine,
Iarăși am rămas făr' de parale:
Super deal e doar în magazine,
Că-n buget la mine-i super ... vale.

** "deal" (eng)=afacere

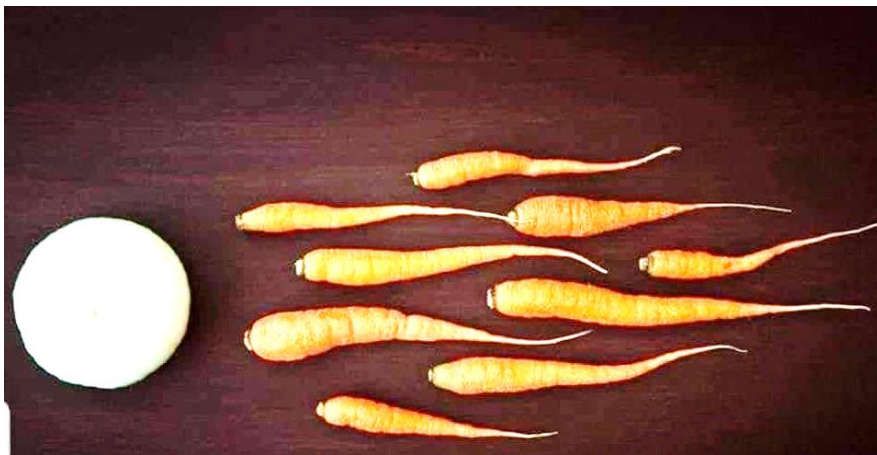
NECAZ

Amnezie-având nevasta
Și-un lăuntric dor de ducă.
A plecat, dar vezi năpasta,
A uitat că e... uitucă.

MOTIVAȚIE

Eu la concursuri nu mă-nscriu,
Evit, făcându-mă că plouă,
Că-n clasament n-aș vrea să fiu
Poziția șaizeci și nouă.

Petre Dumitru (Belgia)

După decenii de studii și cercetări savanții englezi au descoperit misterul nașterii unei ciorbe de zarzavat. Uluitor!

Booklook nr.79 pg. 50

PREMIATE LA VREMEA LOR

TELEGRAMĂ DE CRĂCIUN

M-au trecut, subit, fiorii -
Mama soacră decedată...
Și-au intrat colindătorii:
„O, ce veste minunată!”

Ioan Toderășcu

CÂND SPĂL...

Când spăl, soția-i bucuoroasă
Și peste poate de fudulă
Că are, în sfârșit, în casă,
Mașină de spălat cu... Bulă!

Mihai Moleșag

RIMELE DESTINULUI

Abia de la căsătorie
Se pare că trăiesc o dramă:
Iubirea lor, din poezie
S-a transformat în epigramă!

Grigore Cotul

IARNĂ GREA

E-atât de frig acum afară,
Iar vântul bate-așa de rău,
De am văzut un hoț în gară
Cu mâna-n buzunarul său.

Stelică Romaniuc

UN OM...

Știu un om ce nu jignește
Nici acasă, nici pe stradă,
Orice-ai face îți zâmbește:
Este... omul de zăpadă!

Constantin Moldovan

VULGARITATE ÎN PARLAMENT

Cu licențele în mână
Ne arată c-are vână,
Dând din gură viguros
În limbaj... licențios.

Dan Norea

SOMER DE LUX

Rămas șomer la drumul mare,
În actuala conjunctură,
Patronul meu ar fi în stare
Să-mi ia și PIZZA de la gură.

Nae Bunduri

IARNĂ GREA

Ninge de nu vezi aproape,
E ghețuș și nu merg tiruri,
Iar pe noi or să ne-ngroape
Avalanșele de biruri.

Mihai Frunză

AUTORITĂȚILE NEPREGĂTITE

Deși avertizat de-o lună
Că iarna nu va fi ca vara,
Primarul nostru din comună
A fost surprins... Cu secretara!

Petru Ioan Gârda

NOUL RĂZBOI RECE

Bate Crivățul în uși,
Soarele-i sărac în raze...
Vine frigul de la ruși,
Chiar prin țevile de gaze.

Ion Ruse

ÎN AȘTEPTAREA PRIMĂVERII

O, iarnă, un oftat îmi smulgi
Când iarăși pernele îți scuturi;
M-am săturat de-atâția fulgi,
Prefer să văd un roi de fluturi!

Iulian Bostan

DIN CICLUL „IUBIRI TÂRZII”

Eu, cu pensia stând bine,
Intru-n iarnă fără frică,
Dar suspină după mine
Unu'... care-o are mică!

Aura Georgescu

AVANTAJELE INTEGRĂRII

În NATO dacă nu eram,
Nu ne-ajutau americanii,
Iar noi, chiar singuri nu puteam
S-avem războaie cu afganii.

Mihai Batog Bujeniță

DESPRE VECHIUL REGIM

Programări aveam, la tot,
Chiar la ce nu te gândești;
Rândul azi venea să-mi scot
Dacia, de la Pitești!

Gheorghe Cireap

JAVRA ȘI PRIVILEGIILE

O javră, una ordinară, vizând o funcție înaltă,
S-a străduit să strângă-n juru-i mai multe javre laolaltă,
Pe care, dacă-și dau obolul și-o sprijină, după puteri,
Le va învrednici cu ranguri la vârful haitei și averi.
Purtând, ostentativ, ciolanul în care-și înfipsese colții,
Le promitea celor din haită că le va face și lor porții,
Dacă, în lupta ce o poartă, pentru același nobil țel,
Vor merge umăr lângă umăr, de la dulău, pân` la cățel.
Când au văzut că este vorba de un apetisant ciolan,
S-au adunat mai multe javre decât își prevăzuse-n plan,
Dar javra noastră ordinară n-a disperat și, prin urmare,
S-a avântat mai voinicește în lupta pentru afirmare

Și, cât a stat în fruntea haitei, nestingherită, un deceniu,
Au fost destui care să spună că javra asta e un geniu.
Dar, deziluzie totală, atunci când s-a descoperit
Că javra nu doar că lătrase ci, uneori, a... ciripit,
Scria delațiunii, pe bandă, vorbindu-i pe colegi de rău,
Și le semna cu nonșalanță, cu numele de cod Lătrău.
Ca nu cumva să-mi reproșeze vreunul că lungesc pelteaua,
Mă limitez în a vă spune că javra și-a găsit beleaua.
Ajunsă, cu întârziere, sub ochiul "vigilent" al legii,
I-au fost luate, provizoriu, onoruri, dar și privilegiile,
Dar nu vă bucurați degeaba, căci legile, la o adică,
Nu doar că nu repară răul ci, cum se vede, mai mult strică.
Repusă cu tam-tam în drepturi, după o "dreaptă" chibzuință,
Se pregătește să se mute în somptuoasa locuință
Și, ca să uite că, o vreme, chiar ajunsese de ocară,
I se va da, reparatoriu, mașină cu șofer, la scară.

Morala:

Din expozeul meu se vede că legea nu-i pentru căței,
Ci scopul ei e ca dulăii să se ajute între ei.

Ilie Bâtcă

Desen de Cristian Vecerdea, Criv

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

O, TEMPORA...

De-o vreme, mulți bărbați îmi spun
Că sunt la fel ca vinul bun;
Iar eu constat că astăzi, iată,
Nu se mai bea ca altădată.

POLITICALE

Urmărind acești tribuni,
Îți înăbuși un căscat
Și te-ntrebi: e bal mascat,
Ori spitalul de nebuni?

Violeta Urdă

DESTIN

Soțul ei se odihnește!
Să îl ierte Preaînaltul!
Ea, sărmana, mai trăiește...
Când cu unul, când cu altul.

SUBALTERNII

Când noul șef a fost numit
Și-apoi înscăunat,
Optzeci la sută l-au primit
C-un dulce... scheunat!

Viorica Voicescu

TROVANȚII DE LA BUZĂU

DĂINUIRE

Am traversat civilizații
De piatră, bronz și fier ca semn
C-am fost și noi ceva-ntre nații,
Nu capete ca azi... de lemn!

INVESTIȚIILE STRĂINE

Au venit, convingători,
Foarte mulți investitori,
Și-a crescut cu fermitate
Sporul de natalitate!

POLITICIENII LA JUDECATA DE APOI

Ei vin la Judecata asta mare,
Dar nu spășiți, cum vine-ntreg poporul,
Ci-având un strașnic plan de apărare:
Întâi, vor recuza... Judecătorul.

ÎNCURCĂTURĂ

Inspectorul cel nou arată
A fi un tip destul de dur,
Că n-are mamă, n-are tată
Și-atunci de cine să-l înjur?

ALTE VREMURI

Vremurile-s grele, dar spre viitor
Fetele aspiră și-n înghesuială
Caută pe-acela care-n dormitor
Le-mplinește visul... de căpătuială!

PROGRESELE MEDICINEI

Aleșii mei - de șpagă, mită –
Nu vor s-audă sau s-admită
Spunând că e patologie,
Azi s-au tratat... de alergie

SCHIMBARE

Vremea e-n schimbare peste tot în lume,
Vântul bate tare recunosc și cei
Ce fiind mai sceptici se țineau de glume,
Doar jandarmul bate... ca de obicei!

George Eftimie

UNUL... NEISPRĂVIT

Când mori, tot lași un pumn de oase,
Ori într-o urnă, niște scrum;
Mă-ntreb: el însă ce-o să lase,
Căci e... nimic de pe acum?!...

CUM SĂ REZIȘTI

TENTAȚILOR...

Un crez curat să ai pe lumea asta
Și-orice ar fi, ispita s-o respingi,
Să-ți spui: niciuna nu e ca nevasta!
Apoi te du, așa... să te convingi.

Liviu Gogu

PERSEVERENȚĂ

Chiar cei cu rezistența în declin
Și cu vederi din ce în ce mai slabe,
Găsesc un fir de adevăr în vin,
Pe care îl despică-n patru... labe.

MODĂ

Inteligența și prostia țin
În mod egal o pânză pe planetă,
Prostia se-ntâlnește mult mai des
Fiindcă niciodată nu-i discretă.

Vasile Til Blidaru

ȘI EI AU FOST ALPI-NIȘTI

ACTUALITATE MEDICALĂ

Nu mai e ca înainte
Să pui preț pe jurăminte
Astăzi mitul s-a sfârșit:
Hipocrate-i ipocrit!

EFICIENȚA MIJLOACELOR

Într-o rivalitate dură
Se poate folosi cianură.
La noi e diferit modelul:
Mai eficace-i bilețelul!

RĂTĂCITORI PE CONTINENT

Pe a Europei pistă
Se înșeală om pe om,
Dar un adevăr există:
Roma-i Romă, rromu-i rom!

Ioan Târziman

LUNA DE MIERE

E conținutul unui pact
Ce-i parafat de primărie,
Iar semnatarii iau contact...
În termenul de garanție.

CĂSNICIA

E „teatru liric” pe la noi,
Cu dragoste, cu ceartă, joacă,
În care unul din „eroi”
La timp ar trebui să tacă.

SOACRA

E mama unuia din soți,
C-un protocol aparte:
Să aibă grijă de nepoți,
Dar și să stea... deoparte.

FEMEIA

E mamă, soață sau bunică,
De toate este, la adică,
Dar în postură de gagică,
Te termină, nu te ridică!

Aurel Baican

DIPLOMAȚIA

E modul ipocrit, bazat
Pe termeni echivoc-oculți,
De a te face ascultat
Și a te face că ascuți.

ZEIȚA THEMIS

Femeia austeră și posacă
Ce ține sus balanța într-o mână,
E oarbă în mitologia greacă
Și șpanche în justiția română.

UNUI CARIERIST

Nu-l osândiți, amici, în van
Când la un rang înalt aderă:
Doar știți că orice bolovan
Tânjește după... carieră.

„SPIRIT NOVATOR”

Sătul de eșuări și poticneli,
Decis s-arunce răul la gunoi,
Se leapădă de vechile greșeli
Și promovează... altele mai noi

ÎN APĂRAREA FOSTULUI PRIETEN

Chiar dacă mai demult m-am supărat
Că el, amic fiindu-mi, m-a trădat,
Nu pot să nu remarc acum, firește,
Cu cât devotament mă dușmănește.

George Petrone

UNUI SLUGARNIC

Cu capu-n jos ca un umil,
Cu șefii e mereu servil,
Că lumea l-a și declarat
Nevindecabil cocoșat.

PROVOCARE

Vinu-n sticle te provoacă,
E licoarea de la zei,
Dar ispita rău te toacă,
Lângă el vrei și femei

Corneliu Văleanu

SLALOM PRINTRE EPIGRAMIȘTI

MĂSURI GUVERNAMENTALE

La ce măsuri au adoptat
Când FMI le-a dat rețeta,
Pe cei sărmani i-a ajutat
Ca să-și mențină... silueta!

George Eftimie

STATELE

Chișinău și București,
Două State românești,
Ar fi foarte fericite
De-ar fi... Statele Unite!

Efim Tarlapan

ÎNTRE VIS ȘI REALITATE

Nu regret c-am fost un an
În Guvernul Stolojan,
Dar visam să fiu ministru
De la Tisa pân' la Nistru.

Mircea Ionescu-Quintus

MIRAJUL EUROPEI

În Spania visez să mă gălesc,
Ca să înalț castele milenare
Și morile celebre să-nvătesc
Cu vântul care bate-n buzunare!...

Mihai Frunză

RELATIV ȘI ABSOLUT

Privită-n formă colectivă,
Prostia este relativă,
Dar individual văzută,
Prostia este absolută.

Corneliu Berbente

EPITAFUL UNUI NETOT

Doarme-n groapă împăcat
Cel ce-o viață-n gropi a dat;
Nici să-l doară, nici să-i pese
Că din asta nu mai iese.

Ion Diviza

ADEVĂRUL

Toți susțin, fără ocol,
Adevărul este gol...
Cum să fie altfel, dacă
Mincinoșii îl dezbracă?!

Ion Ciobanu

INVENTATORULUI DINAMITEI

Acest om, ce-acum e dus,
A creat o grozăvie,
De sar oamenii în sus...
Însă nu de bucurie!

Mihai Sălcuțan

UNIRE, ROMÂNI!

Cu lozinci și cu tam-tamuri,
Se unesc numaidecât:
Mai întâi se strâng ca neamuri,
Iar apoi, se strâng de gât.

Ion Diviza

PRUTUL

Martor multor întâmplări
Pentru-a câta oară,
Prutul leagă două țări
Despărțind o țară!

Mihai Moleșag

SFAT PĂRINTESC

Părinții mă-nvățară-n viață
Să spun doar adevăru-n față;
Am încercat și, din păcate,
Nu mai văd fețe, văd doar... spate.

Gheorghe Bâlici

UNUI VITEZOMAN

Circulând în mare vervă,
Ghinionul nu-i exclus:
Ai o roată de rezervă,
Însă nu și-o viață-n plus...

Vasile Larco

IARNA, ÎN APARTAMENT

Seara, după ce mâncăm,
Soața mea mă bagă-n draci:
Dragul meu, să ne culcăm...
Hai, de ce nu te îmbraci?!

Ioan Toderașcu

FIRMA

Adaptară-n dispensar
O zicală din părinți:
„Pacientul fără dar
Nu se caută la dinți?”.

Valeriu Grădinaru

INTRĂ GRAȚIOS ȘI TIMID ÎN BOOKLOOK

UNUI ȘEF

Cu a lui înfățișare
Zilnic el se dă de gol
Golu-i dă o detașare
Mintea-i dă... câte-un ocol.

UNUI SOȚ

Dimineața s-a trezit
Într-o liniște totală
Și pe loc a flămânzit
Când văzu soția goală.

DEMERS

S-a agățat de tren în mers
Că loc avea lâng-o duduie
Ar face-n fugă un demers
Dar, se cam teme de cucuie.

LA DIVORȚ

La divorț apare tata
Să spună că-i cam pare rău;
Era bună tare fata...
Păcat de fiul nătărău.

OCAZIE

Când ea-și dă jos rapid paltonul
Și tot ce mai avea pe ea
El își lasă... doar bastonul...
C-atâta lucru mai putea.

ESTETICIAN CHIRURG

Tot tăind în carne vie
Rezultatul nu-i frumos
Doar știa că nu învie
Ce a mai rămas din os.

Stoian Mihai Angela

UN TÂLHAR GENIAL NE SPUNE: BALADA PROVERBELOR

Nu-i nimeni mai scârbos ca bătăranul,
nici mai fălos ca nou-mbogățit;
nu-i șleau mai larg de cât e bărăganul,
nici reazim bun ca prietenul iubit;
nu-i chin mai crunt cât cel din gelozit,
nici teamă ca-ntr-un suflet pofticios;
nu-i forță fără pic de pizmuit,
nici om mai drag ca omul bucurios!

Nu-i trai decât slujindu-ți suveranul,
nici nume rău decât la nesimțit;
nu-i masă când nu-ți umpli burdihanul,

nici îndrăzneală cât la cel zărghit;
nu-i nimenea milog cât cel bolit,
nici mai cinstit ca omul de folos;
nu-i casă când nu ești gospodărit,
nici om mai drag ca omul bucurios!

Nu-i, câtu-i sănătatea noastră, banul,
nici dragoste, cât nu ești mulțumit;
nu-i moartea mai cumplită ca aleanul,
nici pumnul nu-i ca vorba ce-a jignit;
nu-i aurul cât sufletul cinstit,
nici soarele ca zâmbetul sfios;
nu-i alt păstor ca Domnul preaslăvit,
nici om mai drag ca omul bucurios!

Închinare:

Ce vreți să vă mai spun, ca la sfârșit?
Nu-i grai mai dulce decât cel duios,
nici laudă decât dacă-ai murit,
nici om mai drag ca omul bucurios!

Francois Villon

SCOALA ARDELEANĂ DE UMOR

Știți ce mi s-a întâmplat sâmbăta trecută? Normal că nu știți! Întreb și eu ca să mă aflu în treabă! N-aveți de unde și nici de la cine, de față am fost doar doi, eu și amicul Titus, om serios și discret care nu poartă vorbele prin oraș. Ca nu cumva să trăiți cu impresia că ascund ceva și să mă reclamați la DNA, Doamne apără și păzește!, am să vă spun de bună voie și nesilit de nimeni, că nu e niciun secret.

În dimineața zilei amintite umblam prin piață după cele trebuincioase sfârșitului de săptămână și am dat nas în nas cu profesorul Titus Buzoianu, umorist cunoscut în urbea noastră: - Salve prietene!, mi s-a adresat cu un zâmbet ce îi lumina toată fața.

- Salutare magistre! Sunt bucuros să te revăd, i-am răspuns grăbindu-mă să-i strâng mâna întinsă. A urmat o discuție prietenească lângă tarabele târgoveților, oalele din bucătăriile noastre n-au decăt să aștepte. O întrebare cheie m-a luat prin surprindere, taman când admiram nuanțele de verde și de roșu ale trufandalelor:

- Coane, tu ai aflat de Satyricon?

- Sigur că da! M-am grăbit ca fata mare la măritat, crezând că sunt supus unui test de verificare a cunoștințelor. Este o satiră a lui Titus Petronius Niger, consilier al împăratului Nero. Romanul „Satyricon” este prima operă de ficțiune din literatură care satirizează toate cele din vremea lui prin discuții comice, în proză și versuri, proverbe și povestioare, prin limbaj variat, de la vulgar la elegant - am turuit pe nerăsuflăte. M-am prins de ce întrebii, tu porți numele autorului!

- Te înșeli, nu asta am vrut să aflu de la tine și îți pun o întrebare ajutătoare: Cine împlinește 40 de ani în 2019?

M-am gândit ce m-am gândit și, în cele din urmă m-am dat bătut, jenat de ignoranța mea: - Habar n-am, nu-mi vine în minte!

- Nu face nimic, te-am luat prea repede. E vorba de Cenaclul Satyricon din Cluj, o grupare de umoriști de elită, cum de nu știi? Se pregătesc pentru marele eveniment, vor scoate o carte și le-am trimis și eu un text.

- Fie într-un ceas bun și cu folos, felicitări lor și ție. Și, mă rog, ce le-ai scris?

- I-am luat pe departe și m-am referit mai întâi la calitățile lor de ardeleni: serioși, sinceri, plini de căldură, calmi, civilizați, harnici, patrioți, păstrători ai tradițiilor, hotărâți în ceea ce fac, luptători, ambițioși, calculați, disciplinați și lista continuă pe mai multe rânduri. Pentru a-i gădila în amorul propriu le-am spus că ador felul lor de a fi, acela de a gândi îndelung înainte de a acționa, de a nu se pripri în luarea deciziilor. Apoi, i-am gratulat numindu-i umoriști de clasă universitară și că le stă bine așa într-un oraș plin cu instituții de învățământ superior.

- Un început frumos, îmi place, să auzim continuarea...

- Le-am mărturisit că nu-mi pot închipui lumea fără umor și umorul românesc fără cel transilvănean, așa cum nu pot imagina cerul zilei fără soare sau bolta nopții fără stele. Cel mai frumos simț este cel al umorului și această lumină a rațiunii este și singura însușire umană care le face pe toate celelalte valori să zâmbească. Esența umorului este de a însenina viața omului.

- Ești tare profesore! Te pricepi s-o aduci din condei!

- Ca dascăl, că ai amintit, nu m-am putut abține și le-am atras atenția că identitatea de om de spirit nu trebuie clamată, ci susținută permanent prin producție literară substanțială și prin diseminarea ei în spațiul cultural național. Dacă ești mare umorist doar la tine acasă ești asemenea unui culturist care își admiră mușchii în fața oglinzii din baie, dar care se pierde cu totul când iese pe o plajă sau urcă pe o scenă de concurs.

- Ar fi trebuit să pomenești spusele lui Calistrat Hogaș, râsul și veselia sunt sarea și piperul vieții. Fără aceste condimente nu poți da gust clipelor și nici savura frumusețea lor.

- Nu mi-a trecut prin minte, în schimb le-am amintit vorbele pline de tâlc ale lui Shakespeare: Atâta timp cât mai putem zâmbi, cauza nu este pierdută. Pe ardeleni nu trebuie să-i bați la cap că știu ei ce au de făcut! Apreciind umorul „à la Cluj” le-am explicat că valoarea unui cenaclu este dată, înainte de orice altceva, de calitatea membrilor lui și pe-al lor l-am numit, inspirat de înaintași, Școala Ardeleană de Umor. Astfel mi-am intitulat și textul la care mă refer.

- Sper să le facă plăcere!

- M-ar mira dacă n-ar fi așa, e o denumire plină de miez! Dar, că veni vorba, cenaclul nostru poartă și el un nume?

- Sigur că da, Nicolae Grigore Mihăescu - Nigrim, pe cel al reputatului epigramist născut pe meleagurile noastre. Anul acesta gruparea împlinește, nici mai mult nici mai puțin, 20 de ani de existență! Cu alte cuvinte, douăzeci trecute fix, cum a zis nenea Iancu Caragiale.

- Și nu v-ați gândit să transmiteți colegilor clujeni un mesaj colectiv, din partea tuturor membrilor voștri?

- Sigur că da!, am chibzuit la așa ceva și le propunem ca sloganul aniversării lor să fie formulat în felul următor: „*La doar două lungimi distanță de Cluj se află Buzăul!*”

Mihai Sălcușan, Buzău

AMINTIREA MAEȘTRILOR

ELECTORALE

Toți ne-au promis când i-am ales
C-or să ne ducă spre progres,
Și, recunosc, n-a fost un truc,
Că de atuncea tot ne... duc!

PLÂNGERE LA POLIȚIE

Deja-s doi ani în vara asta
De când mi-a dispărut nevasta
Și-am vrut s-anunț, de-aproape o lună,
Dar graba, m-am gândit, nu-i bună.

AUTOEPITAF

Am fost în viață mort de beat,
Adesea mort după vreo fată,
Chiar mort de dor, fiind plecat,
Dar ca acuma, niciodată.

Eugen Albu

REGRET

Sub piatră zace șeful meu;
Eu "Să trăiți!" i-am zis mereu.
(Putea ajunge deci etern
De asculta și-un subaltern!)

URMARE PLEDOARIEI

Plătindu-l bine pe-avocat,
M-a zugrăvit atât de pur,
Că, după ce m-au achitat,
N-am fost în stare să mai fur.

PROBLEME

În propaganda ateistă
Probleme încă mai există:
L-au terminat pe Dumnezeu,
Cu dracul însă e mai greu!.

Corneliu Berbente

DIN BÂRLAD DIRECT ÎN BOOKLOOK

DEZAMĂGIRE

Convins că-i fără de noroc,
Un gând, de câțiva ani l-apasă:
Nevasta lui e de la bloc
Și nu-i cum ar fi vrut... de casă!

CURAJ ADOLESCENTIN

Tineri mulți din toată țara,
În echipe, sau perechi,
Fac „parașutism” doar vara,
Noaptea, dar în ... Centrul Vechi!

ATENȚIE LA CAZARE!

La *Margarete* sau la *Stele*
Confortul este garantat;
În schimb, descoperi între ele
Că-s și minore!... Ce păcat!

O EVA MODERNĂ!

Se plânge uneori c-ar fi bolnavă
Și o mai cred, dar uite c-am aflat,
Că la amici, zburdalnică, suavă,
Mai pică noaptea, uneori, la... pat!

SUPERSTIȚIE

Câteodată-n primăvară,
Grija tot mai greu m-apasă,
Când o barză, (prima oară!)
Face cuib la noi pe casă!

NONCONFORMISM

C-o afacere ascunsă,
Teaba-i merge (parcă-i unsă!)
Iar în cont, averea-i crește,
Noapte mai ales, că-i... „pește”!

Max Opaiț, Bârlad

CAPRICII AUTUMNALE: DIN GÂNDIREA LUI ...

- ... **ALZHEIMER:** Una este să te uiți la televizor și alta este să te uiți pe closet.
- ... **KOCH:** Femeile cu pieptul mare mă bagă în boală.
- ... **PARKINSON:** Sunt în căutarea unui dentist căruia să nu-i tremure mâna.
- ... **PASTEUR:** Jur că n-am fost în viața mea microbișt.
- ... **FREUD:** Psihiatrul meu crede că sunt obsedat sexual.
- ... **BABEȘ:** Habar n-am avut că mă cheamă și Bolyai.
- ... **OPRESCU:** Un primar operativ trebuie să taie în carne vie.
- ... **HIPOCRAT:** Un procuror m-a pus să jur că nu l-am votat multiplu pe doctorul Oprescu.
- ... **ESCULAP:** Medicii români m-au rugat să le găsesc de lucru în Germania.
- ... **ROENTGEN:** Personal, cel mai mult îmi plac filmele de dragoste.
- ... **CIOMU:** Nu știu de ce s-a făcut atâta caz că doar nu i-am tăiat capul.
- ... **FRUNZĂ:** Nu sunt nici cavaler maltez,/ N-am spadă, n-am nici capă,/ Dar vinul nobil vi-l livrez/ Dintr-un castel... de apă.

Mihai Frunză, Brăila

SĂ NE AMINTIM DE CLASICI

AMIAZĂ RURALĂ

E cald
Și lacul pare o hartă de noroi...
E harta unei țări după război,
În care - degustat de-atâta murdărie -
S-a sinucis și ultimul broscoi,
Un biet școlar cu nota 3 la geografie...

Pe malul lacului,
Un bou,
O vacă,
Un vițel
Și-un taur
Recită Testamentul nou
Și poezia veche, din clasele primare:
"Viitor de aur
Țara noastră are!..."

Iar pe șoseaua comunală,
Cârciumarul,
Învățătorul,
Popa
Și notarul -
Cei mai de seamă gospodari din sat -
Se ceartă pe un scaun vacant de deputat.

Ion Minulescu

VAJNICI RISIPTORI DE EPIGRAMA

NEDUMERIRE

Femeia este o comoară,
Când are inimă de aur,
Dar o-ntrebare mă omoară:
Cum să păstrez acest tezaur?

UNUI MEDIC POLITICIANIST

Stăpân pe meserie
Un doctor serios,
Tăie în carne vie...
Până dădu de os!

TINEREI FUMĂTOARE

Fată dragă, fără șagă
Ești ca floarea din grădină,
Dar gurița-ți ca o fragă
Are iz de nicotină.

DE CE?

Azi privesc din geana zării
Cum parlamentari de marcă
Sug mereu din trupul țării,
Însă nimeni nu-i... întarcă!

Ioan Romanescu

FAUNĂ ADAPTATĂ

Lăcuste, greieri și-alte cele,
Mai rar vedea-vom prin vâlcele,
Fiind vândute, este clar,
Le-om admira în galantar.

UNEI TINERE NONCONFORMISTE

E jucăușă, subțirică
Și minunat își intră-n joc,
Dar vă mai spun, la o adică,
Ea este rea, dar bună foc!

AH, FUMATUL!

O meteahnă mă răscoală
Că în spate la o școală,
Tineri dintr-un grup „ARABIS”
Trag pe nas discret... cannabis.

Vasile Vulpașu

INFINITUL MARE

El și Ea - un univers
Cu picioare drept proptele:
Lui îi folosesc la mers,
Ea își face drum cu ele.

Elis Râpeanu

SĂ RĂZI ȘI CU PICIOARELE

Am primit o temă de concurs: „picioare... în general”. Despre ce general o fi vorba? Acum, că a început războiul sau cum i-o fi zicând (Operațiunea specială „Pe-un picior de plai, pe-o gură de rai...”), s-a cam umplut lumea de generali. Care făcuți, care contrafăcuți, care mai iuți (de picior), care mai molâi... Generali să fie! Și să rămână în picioare până la capăt. A, și musai să nu fie prinși pe picior greșit, altfel, o să-și taie singuri craca de sub picioare și, acolo unde le stau picioarele, le va sta și căpățâna. Ați înnebunit cu picioarele-astea! Dar eu ce voiam să zic?

Păi, hai să mai vorbim și de cap, că de picioare-i lumea plină! Capul, măi, ăla dacă nu e, atunci e vai de... Ptui! Picioare are și-un fotbalist (unii chiar au două stângi), dar cap nu prea are toată lumea. Zic de construcția aia osoasă care are și ceva pe dinăuntru, numit vasăzică creier, nu doar tărtăcuța aia zâmbitoare cu ochi și urechi. Booon!

La ce ne folosește capul? Studiile cercetătorilor britanici au relevat (sau revelat?) că capul (lasă, dragă, nu te mai lega de cacofonie!) ar avea mai multe întrebunișuri, printre care amin-tim: - găzduiește alte părți componente ale corpului, cum ar fi: ochii, urechile, nasul, mustața și uneori creierul;

- are rol decorativ atunci când nu se întâmplă dimpotrivă;

- tot el mai găzduiește și gura – organul vorbirii – păguboasă treabă în anumite situații! Ca să nu mai vorbim de dinți! Pe care-i ai și apoi îi pierzi, după care ți-i pui la loc, da' las' că tre' să trăiască și dentiștii!;

- în anumite situații, capul e centrul gândirii (unitatea centrală, cum ar veni), alteori e doar partea văzută a icebergului, adică partea vizibilă dintr-un mare gol.

Capul, cu feluritele sale componente, a fost cântat de poeți, începând de la cei populari până la cei culți. Bine, uneori se întâmplă să fie și picioarele pe acolo, măcar în plan secund. I-auzi: „Pentru ochi ca mura neagră/ Colindai pădurea-ntreagă.” Cu ce colindai? Păi doară n-am mers în mâini! Ori poate m-am dus călare pe cal, și-atunci problema-i rezolvată. Întrebarea cheie ar fi: care pădure? Mai avem așa ceva? Sau dacă vedem trei copaci la un loc e ca și cum l-am apuca pe Dumnezeu de un picior. De-un ce? Terminați!

Chiar nu știu cum v-a venit ideea să dați o astfel de temă. Acum, eu știu că, într-o lume a bărbaților, femeia e redusă la aia, ailaltă și picioare, că vă stă gândul numai acolo. Dar puteați și voi să găsiți o temă mai folositoare omenirii și întrecerii socialiste între popoare... ă, aia! O temă care să ajute, de exemplu, agricultura, că și-așa se anunță foamete și criză peste criză. Cum ce temă?! De exemplu: obținerea cartofului timpuriu din semințe de mazăre încrucișate cu semințe de mac. Cum, nu e voie cu macul? Atunci cu altă minunată plantă, cum ar fi ciuboșica cucului. Nici cu cuc nu-i voie? Dar bine că-i voie cu picioare! Gata, m-am săturat! Îmi bag picioarele (ce vulgar sună! Am vrut să zic: îmi introduc membrele inferioare) în ele de picioare și gata!

Închei, că sunt pe picior de plecare. Cum unde? La coadă la picioare de porc, că miel nu mai mâncăm anu-ăsta, de când e cotate la bursa de valori. La această coadă, voi sta, bineînțeles, în picioare (sau, cum a zis unul pus să dea exemplu de cuvinte care au, conform regu-

lii, litera „m” înainte de „b” și „p” – *împicioare*) și îmi voi schimba centrul de greutate de pe un picior pe altul.

Da, constat că, până la urmă, picioarele sunt de bază în viață. Până la urmă, v-ați gândit bine să dați tema asta. Și ca să fiu și mai convingătoare în susținerea tezei mele, propun să fie schimbat proverbul astfel: „Unde nu-s picioare, vai de cap!” Merg și „vai de vers!” Că doar știți ce-i ăla picior de vers. Sau nu despre asta era vorba? Dar despre ce?!

Florentina Loredana Dalian, Slobozia

IN MEMORIAM: QUINTUS PRIMUS

PE UN ALBUM

Când ți-am spus că o soție
Tânără, frumoasă, vreau
Și ca zestre o moșie,
Dar urâtă nu o iau...
- Frumsețea-i trecătoare,
Mi-ai răspuns îndată tu.
- Ai dreptate, frățioare,
Urâtenia însă nu!

LA CIRC

Se juca o pantomimă.
Întrebând pe cineva,
De-i bărbat
Sau e femeie
Omul ce gesticula,
Spectatorul îmi răspunde
După ce s-a mai gândit:
E bărbat,
De-ar fi femeie,
Pân-acum
Ar fi vorbit

ÎN POLITICĂ

În politică devii
Om de frunte dacă știi
Sau să sperii,
Sau să perii.

DUPĂ UN AN

Braț la braț stau împreună;
De, sunt soți doar de o lună.
Încântat, ca de-o zeiță,
El îi spune: ce guriță!
E un an de-atunci și juna
Cătă ceartă, țipă-ntruna;
Plictisit peste măsură,
El îi spune: of, ce gură!

PLÂNS ȘI RÂS

Amar m-au plâns întreaga viață
Și cei deștepți și cei netoți.
Iar eu, acoperindu-mi fața,
Am râs de toți.

MARIEI

Că te-am iubit ca un nebun,
Deloc nu am tăgăduit;
Și, dacă vrei, și-acum ți-o spun:
Am fost nebun când te-am iubit.

UNUI SCRITOR

Dacă scapi de sărăcie,
Spui că nu mai scrii deloc;
Joacă la o loterie,
Poate c-om avea noroc.

PENTRU ȚARĂ

Priviți ce mândru este
Să lupte pentru țară;
El fost-a vitejește
... La partea sedentară!

PE STRADĂ

Omul care mâna știe
S-o întinză necurmat,
Nu se poate să nu fie
Cerșetor sau candidat!

Ion Ionescu Quintus (1875-1933)

După efectuarea lucrărilor conform ITP devine obligatorie testarea mașinii de către mecanicul de probe.

Amintiri de neuitat din vacanța de iarnă atunci când soția a ajuns la concluzia că un câine este mai fidel decât un soț. Mulțumesc Rex!

Sezonul estival oferă o atracție irezistibilă: scrumbii la grătar